

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS
2006 m. rugsėjo 19 d. *

Byloje T-166/01

Lucchini SpA, įsteigta Brescia (Italija), atstovaujama advokatų G. Vezzoli ir G. Belotti,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama V. Kreuzsitz ir V. Di Bucci, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovė,

dėl 2000 m. gruodžio 21 d. Komisijos sprendimo 2001/466/EAPB 1 straipsnio panaikinimo tiek, kiek juo 13,5 milijardo ITL (6,98 milijono EUR) valstybės pagalba, kurią Italija numatė skirti juodosios metalurgijos įmonei *Lucchini SpA*, pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka (OL L 163, 2001, p. 24),

* Proceso kalba: italų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkė P. Lindh, teisėjai R. García-Valdecasas ir J. D. Cooke,
posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. kovo 18 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

- 1 Pagal AP 4 straipsnį:

„Nesuderinamomis su bendrąja anglių ir plieno rinka pripažįstamos ir dėl to, kaip numatyta šioje Sutartyje, Bendrijoje panaikinamos bei draudžiamos šios priemonės:

<...>

c) valstybių teikiamos subsidijos, parama ar specialiai įvesti mokesčiai.

<...>“.

A — Pagalbos juodajai metalurgijai taisyklės

- 2 Kad patenkintų juodosios metalurgijos sektoriaus restruktūrizacijos poreikius, Komisija, remdamasi AP 95 straipsnio nuostatomis devintojo dešimtmečio pradžioje nustatė Bendrijos schemą, pagal kurią valstybės pagalbą juodajai metalurgijai buvo leidžiama patvirtinti tam tikrais tiksliai apibrėžtais atvejais. Ši schema buvo ne kartą keista, siekiant įveikti konjunktūros sąlygoti juodosios metalurgijos pramonės sunkumus. Įvairūs šioje srityje priimti sprendimai bendrai vadinami „pagalbos juodajai metalurgijai taisyklėmis“.

- 3 1996 m. gruodžio 18 d. Komisijos sprendimas Nr. 2496/96/EAPB, nustatantis Bendrijos pagalbos juodajai metalurgijai taisykles (OL L 338, p. 42, toliau – taisyklės, neoficialus vertimas), yra šeštosios pagalbos juodajai metalurgijai taisyklės, galiojusios nuo 1997 m. sausio 1 d. iki 2002 m. liepos 22 dienos. Taisyklės apibrėžia sąlygas, kuriomis valstybių narių arba jų regioninės ar vietos valdžios finansuojama arba valstybės lėšomis teikiama pagalba juodajai metalurgijai gali būti laikoma suderinama su geru bendrosios rinkos veikimu.

4 Pagal pagalbos taisyklių 1 straipsnį:

„1. Valstybių narių <...> pagalba juodajai metalurgijai gali būti laikoma Bendrijos pagalba, vadinasi, ir suderinama su geru bendrosios rinkos veikimu, tik jei ji atitinka 2–5 straipsnių nuostatas.

<...>

3. Šiame sprendime numatyta pagalba gali būti teikiama tik įvykdžius 6 numatytas procedūras <...>“.

5 Pagal pagalbos taisyklių 3 straipsnį „Pagalba aplinkos apsaugai“:

„Pagalba aplinkos apsaugai gali būti laikoma suderinama su bendraja rinka, jei atitinka Bendrijos valstybės pagalbos aplinkos apsaugai gairėse įtvirtintas taisykles, išdėstytas 1994 m. kovo 10 d. Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje C 72, atsižvelgiant į jų taikymo EAPB juodosios metalurgijos sektoriuje kriterijus, apibrėžtus šio sprendimo priede.“

- 6 6 straipsnio „Procedūra“ 1 ir 2 dalyse nurodyta, kad apie visus planus teikti pagalbą ir apie planus pervesti valstybės lėšas juodosios metalurgijos įmonėms reikia pranešti Komisijai, kuri įvertina jų suderinamumą su bendrąja rinka. Pagal šios nuostatos 4 dalies pirmąją pastraipą, numatomos priemonės gali būti įgyvendinamos tik Komisijai pritarus ir pagal jos nustatytas sąlygas.
- 7 Pagal taisyklių 6 straipsnio 5 dalį:

„Jei Komisija mano, kad tam tikra finansinė priemonė gali būti vertinama kaip 1 straipsnyje minėta valstybės pagalba, arba jei abejoja, kad tam tikra pagalba atitinka šio sprendimo nuostatas, ji informuoja atitinkamą valstybę narę ir kreipiasi į suinteresuotąsias šalis bei į kitas valstybes nares, kad šios pateiktų pastabas. Jei gavusi pastabas ir suteikusi galimybę atitinkamai valstybei narei pateikti atsakymą Komisija nustato, kad nagrinėjama pagalba nesuderinama su šio sprendimo nuostatomis, ji priima sprendimą ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo visos nagrinėjamai priemonei įvertinti reikalingos informacijos pateikimo. Jei valstybė narė to sprendimo nevykdo, taikomas Sutarties 88 straipsnis.“

B — *Pagalbos aplinkai gairės*

- 8 Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai (OL C 72, 1994, p. 3, toliau – gairės, neoficialus vertimas), taikomų EB sutarčiai, 3 punkte pateikiamos sąlygos, kurias valstybinių lėšų skyrimas tam tikroms įmonėms aplinkos apsaugos tikslais turi atitikti, kad galėtų būti patvirtintas.

- 9 Gairių 3.2 punktą skirtas pagalbai investicijoms. 3.2.1 punktą nurodo:

„Pagalba investicijoms į <...> įrenginius ir įrangą, skirtiems sumažinti ar panaikinti taršą ir kenksmingumą arba pritaikyti gamybos metodus, kuriais siekiama apsaugoti aplinką, gali būti patvirtinta laikantis šiose gairėse numatytų ribų. Leistinos išlaidos yra tik papildomo investavimo išlaidos, būtinos siekiant aplinkos apsaugos tikslų. Išlaidos bendroms investicijoms, nesusijusioms su aplinkos apsauga, negali būti finansuojamos. Naujų arba senus pakeičiančių įrenginių atveju negalima atsižvelgti į išlaidas pagrindinėms investicijoms, skirtoms tikai sukurti arba pakeisti gamybos pajėgumą, nepagerinant situacijos aplinkos apsaugos atžvilgiu. Taip pat jei investicija į esantį įrenginį siekiant pagerinti aplinkos apsaugą padidina šio įrenginio pajėgumą, leistinos išlaidos turi būti proporcingos ankstesniam šio įrenginio pajėgumui. Bet kuriuo atveju pagalbai, neva suteiktai aplinkos apsaugos priemonėms, bet realiai skirtai bendrai investicijai, šios gairės netaikomos. <...>“.

- 10 Gairių 3.2.3 punkte nurodyta, kad pagalba investicijoms aplinkos apsaugos tikslais gali būti patvirtinta, jei neviršija tam tikro lygio. Pirmiausia išskiriama pagalba, skirta padėti įmonėms prisitaikyti prie naujų privalomų standartų (3.2.3.A punktą), antra, pagalba, skirta paskatinti įmones užtikrinti geresnę apsaugą, nei pagal privalomus standartus (3.2.3.B punktą) ir, trečia, pagalba nesant privalomų standartų (3.2.3.C punktą).
- 11 Pirmu atveju (A atvejis) pagalba investicijoms, skirta laikytis naujų privalomų standartų arba įvykdyti kitas naujas teises pareigas, dėl kurių reikia pritaikyti įrenginius ir įrangą prie naujų reikalavimų, gali būti patvirtinta iki 15% bruto bendrųjų leistinų išlaidų. Ši pagalba gali būti skirta tik įrenginiams, veikiantiems ne

mažiau kaip dvejus metus iki naujų standartų arba pareigų įsigaliojimo. Be to, nustatyta, kad įmonės, kurios, užuot tiesiog pritaikiusios esamus senesnius nei dvejų metų įrenginius prie naujų standartų, nusprendžia juos pakeisti šiuos standartus atitinkančiais naujais įrenginiais, gali naudotis pagalba išlaidų investicijoms daliai, neviršijančiai išlaidų, kurias jos būtų patyrusios pritaikydamos senus įrenginius.

- 12 Antru atveju (B atvejis) pagalba investicijoms, leidžianti pasiekti žymiai aukštesnio lygio aplinkos apsaugą, nei reikalaujama privalomais standartais, gali būti patvirtinta iki 30 % bendrųjų leistinų išlaidų investicijai. Nustatyta, kad „pagalbos, skirtos viršyti šiuos standartus, lygis turi būti proporcingas pasiektam aplinkos pagerinimui ir investicijai, kuri būtina šiam pagerinimui pasiekti“ ir kad „jei projekte numatyta iš dalies pritaikyti prie privalomų standartų, iš dalies juos viršijant, reikia atskirti kiekvienai kategorijai tenkančias leistinas išlaidas ir taikyti atitinkamą ribą“.
- 13 Trečiu atveju (C atvejis) pagalba investicijoms galima naudotis tokiu pačiu lygiu ir tokiomis pačiomis sąlygomis kaip antruoju atveju.

C — Taisyklių priedas

- 14 Taisyklių priedo „<...> gairių taikymas juodajai metalurgijai“ įžangoje nurodoma, kad Komisija bet kokios valstybės pagalbos aplinkos apsaugai skyrimui nustato visas

sąlygas ir garantijas, būtinas išvengti bendro pobūdžio investicijų į naujus įrenginius ir naują įrangą, prisidengiant aplinkos apsauga.

- 15 Šis priedas padalintas į dvi dalis. Pirmosios dalies „Pagalba, kuria siekiama padėti įmonėms geriau pritaikyti esamus įrenginius prie naujų privalomų standartų“ b punkte nurodoma:

„Įmonės, kurios, užuot pritaikiusios savo senesnius nei dvejų metų įrenginius arba įrangą, nusprendžia juos pakeisti naujais įrenginiais, atitinkančiais naujus standartus, privalo laikytis toliau išdėstytų sąlygų.

<...>

- ii) Komisija išnagrinėja ekonomines ir aplinkos apsaugos sąlygas, kuriomis priimtas sprendimas pakeisti esamus įrenginius arba įrangą. Iš esmės, nusprendus atlikti naujas investicijas, kurios bet koku atveju buvo būtinos dėl ekonominių priežasčių arba dėl įrenginių ar įrangos senumo, pagalba naudotis negalima. Pagalba gali būti teikiama, tik jei esamų įrenginių naudojimo laikas dar yra pakankamai ilgas (ne mažiau kaip 25 %)“ (Neoficialus vertimas).

- 16 Antra dalis „Pagalba, skirta paskatinti įmones žymiai prisidėti prie aplinkos apsaugos pagerinimo“ numato:

- „a) Dėl įmonių, kurios nusprendė taikyti griežtesnius standartus nei privalomi standartai, investuotojas turi ne tik laikytis nuostatų (esančių) b punkto ii papunktyje, bet ir įrodyti, kad jis aiškiai nusprendė pasirinkti griežtesnius standartus, kuriems įgyvendinti būtinos papildomos investicijos, t. y. kad yra pigesnis sprendimas, kuris atitiktų naujus aplinkos standartus. Bet kuriuo atveju didesnė pagalbos suma turi būti skirta tik siekiant papildomos aplinkos apsaugos. Bet kokį pelną, susijusį su gamybos sąnaudų sumažinimu, išskyrus tą, dėl kurio žymiai pagerėjo aplinkos apsaugos lygis, reikia atskaityti.
- b) Dėl įmonių, kurios žymiai prisideda prie aplinkos apsaugos pagerinimo, reikia laikytis ne tik (pirmos dalies) b punkto ii papunktyje įtvirtinto kriterijaus, bet ir visą pelną, susijusį su gamybos sąnaudų sumažinimu, dėl kurio pasiektas šis žymus pagerėjimas, reikia atskaityti.
- c) Be minėtų kriterijų, investicijas, kuriomis siekiama tik apsaugoti aplinką, reikia išnagrinėti, kad būtų nustatyta, ar jos atitinka gairėse numatytus kriterijus <...>“.

Ieškinio faktinės aplinkybės

- 17 Ieškovė *Lucchini SpA* yra juodosios metalurgijos įmonė, gaminanti EAPB sutarties I priede išvardytas prekes.

A — Deklaracijos, susijusios su rentabiliomis investicijomis

- 18 1997 m. gruodžio 10 d. pagal 1991 m. spalio 15 d. Komisijos sprendimą Nr. 3010/91/EAPB dėl informacijos, kurią plieno pramonės įmonės turi pateikti apie savo investicijas (OL L 286, p. 20), Italijos valdžios institucijos pateikė Komisijai dvi deklaracijas, susijusias su investicijų į gamybą, atliktų *Piombino de Lucchini* gamykloje, projektu. Pagal 2000 m. liepos 18 d. Italijos valdžios institucijų laišką, šios deklaracijos buvo susijusios su aukštakrosnės ketaus gamybos įrenginiuose pakeitimu nauja (ginčijamo sprendimo 10 konstatuojamoji dalis) ir esamų keitiklių pakeitimu naujais keitikliais plieno gamykloje.

B — Pranešimai, susiję su investicijų aplinkai projektams

- 19 1999 m. kovo 16 d. laišku Italijos valdžios institucijos pagal taisyklių 3 straipsnį pranešė Komisijai apie pirmąjį pagalbos aplinkos apsaugai projektą, pagal kurį pagalba buvo skiriama *Lucchini* investicijoms Pjombino gamykloje (toliau – pirmasis pagalbos projektas). Investicijos, apie kurias pranešta, susijusios su aplinkos apsaugos priemonėmis, kurias sudarė kokso gamyklos, aukštakrosnės ir plieno gamyklos, būtent dūmų išmetimo sistemos plieno gamyklos keitikliams, pakeitimas arba patobulinimas.
- 20 1999 m. balandžio 19 d. laišku Komisija paprašė papildomos informacijos apie šį projektą. Šiame laiške pirmiausia priminta, kad, pagal taisyklių priedo pirmosios dalies b punkto ii papunkčio nuostatas, investicijoms aplinkai juodosios metalurgijos sektoriuje, atliktoms dėl ekonominių priežasčių arba dėl esamų įrenginių senumo arba nusidėvėjimo, jei likęs įrenginių naudojimo laikas trumpesnis kaip 25 %, pagalba naudotis negalima. Šiuo atžvilgiu laišku reikalaujama, kad Italijos valdžios institucijos atliktų nepriklausomą ekspertizę dėl likusio aplinkos apsaugos įrangos,

kurią ketinama pakeisti, naudojimo laiko, kad būtų nustatyta, ar investicijos, apie kurias pranešta, atitinka minėtą sąlygą. Šiuo laišku Italijos valdžios institucijų taip pat prašoma pateikti informaciją apie aplinkos taršos lygį, pasiekiamą esamais įrenginiais ir numatytą, įgyvendinus priemones, apie kurias pranešta, taip pat taršos lygį, kurio negalima viršyti pagal galiojančius standartus.

- 21 1999 m. lapkričio 29 d. laišku Italijos valdžios institucijos atsakė į Komisijos prašymą pateikti informaciją. Pirmą, jos pateikė 1999 m. rugsėjo 30 d. eksperto išvadą (toliau – eksperto išvada), iš kurios aišku, kad likęs įrangos, kurią ketinama pakeisti, naudojimo laikas yra ne trumpesnis nei 25 %. Antra, Italijos valdžios institucijos pateikė naują, truputį pakeistą pirmojo pagalbos projekto redakciją su priedu, kuriame pateiktos lyginamosios Komisijos prašytų duomenų apie taršos lygį (t. y. lygį prieš įgyvendinant priemones ir jas įgyvendinus bei privalomais standartais nustatytą lygį) lentelės kiekvienam investicijų į kokso gamyklos, aukštakrosnės ir plieno gamyklos tipui.
- 22 1999 m. lapkričio 29 d. atskiru laišku Italijos valdžios institucijos pagal taisyklių 3 straipsnį pranešė Komisijai apie antrąjį pagalbos aplinkos apsaugai projektą, pagal kurį pagalba buvo skiriama *Lucchini* investicijoms Pjombino gamykloje (toliau – antrasis pagalbos projektas). Investicijos, apie kurias pranešta, susijusios su papildomomis aplinkos apsaugos priemonėmis kokso gamykloje bei vandentiekio ir kanalizacijos sistemoje, siekiant sumažinti kenksmingas emisijas.
- 23 Dviem 2000 m. sausio 17 d. laiškais Komisija paprašė papildomos informacijos apie investicijas, numatytas dviejuose pagalbos projektuose, apie kuriuos pranešta. Dėl pirmojo pagalbos projekto Komisija paprašė Italijos valdžios institucijų paaiškinti

investicijų aplinkai, apie kurias pranešta šiame projekte, ir rentabilių investicijų, susijusių su aukštakosne ir plieno gamykla, dėl kurių 1997 m. gruodžio mėn. pateiktos deklaracijos, santykį. Be to, Komisija paprašė pateikti duomenų apie energijos, sutaupomos dėl plieno gamykloje įgyvendintų priemonių, įvertinimą. Dėl antrojo pagalbos projekto Komisija Italijos valdžios institucijų paprašė pateikti duomenis apie investicijas į kokso gamyklą bei vandentiekio ir kanalizacijos sistemą, susijusius su ankstesnės aplinkos taršos lygiais ir taršos lygiais, kurie bus pasiekti įgyvendinus numatomas priemones, palyginus su teisiniais reikalavimais.

- 24 Dviem 2000 m. vasario 15 d. laiškais Italijos valdžios institucijos atsakė į Komisijos prašymus dėl dviejų pagalbos projektų, apie kuriuos pranešta, pateikdamos reikalautą informaciją ir lenteles su prašytais duomenimis apie įvairius aplinkos taršos lygius.

C — Sprendimas pradėti taisyklių 6 straipsnio 5 dalyje numatytą tyrimo procedūrą ir Italijos valdžios institucijų pastabas

- 25 2000 m. balandžio 26 d. laišku Komisija Italijos valdžios institucijoms pranešė apie savo sprendimą pradėti taisyklių 6 straipsnio 5 dalyje numatytą tyrimo procedūrą dėl dviejų pagalbos projektų, apie kuriuos pranešta, įmonei *Lucchini*, sudarančių iš viso 13,5 milijardo Italijos lirų (ITL) (10,7 milijardo ITL pirmajam pagalbos projektui ir 2,8 milijardo ITL antrajam pagalbos projektui), investicijoms Pjombino gamykloje, iš viso kainuojančioms 190,9 milijardo ITL (152,5 milijardo ITL pirmajam pagalbos projektui ir 38,4 milijardo ITL antrajam pagalbos projektui). Sprendimas pradėti tyrimo procedūrą paskelbtas 2000 m. liepos 1 d. (OL C 184, p. 2, toliau – sprendimas pradėti procedūrą).

- 26 Šiame sprendime būtent nurodyta, jog po pirminio pateiktos informacijos nagrinėjimo darytina išvada, kad investicijos atliktos pirmiausia dėl ekonominių priežasčių, kad net jei investicijos, apie kurias pranešta, nebuvo tiesiogiai susijusios su nauja gamybos įranga, jog būtų būtinos užtikrinti gamybos įrenginių modernizavimą ir plėtrą arba siekiant atitikti naują įrengtos gamybos pajėgumą, ir kad Italijos valdžios institucijos nepateikė įrodymų, jog investicijos atliktos dėl aplinkos apsaugos, o ne dėl ekonominių priežasčių. Sprendime pradėti procedūrą taip pat pabrėžiama, kad Italijos valdžios institucijos nepateikė įrodymų, jog pakeisdamas įrangą arba įrenginius investuotojas aiškiai priėmė sprendimą pasirinkti aukštesnius standartus, kuriems pasiekti reikia papildomų investicijų, o tai reiškia, kad yra pigesnis sprendimas, kuris atitiko teisės aktais nustatytus standartus.
- 27 Be to, sprendime pradėti procedūrą nurodoma, kad neaišku, ar visos investicijos, apie kurias pranešta, nedarė poveikio gamybai.
- 28 2000 m. liepos 18 d. laišku Italijos valdžios institucijos atsakė į Komisijos sprendime pradėti procedūrą pateiktas išvadas dar kartą patvirtindamos, kad investicijomis, apie kurias pranešta, siekiama tik aplinkos apsaugos, o ne ekonominio arba gamybinio tikslo.

D — *Ginčijamas sprendimas*

- 29 2000 m. gruodžio 21 d. Komisija priėmė Sprendimą 2001/466/EAPB dėl valstybės pagalbos, kurią Italija numato suteikti juodosios metalurgijos įmonėms *Lucchini* ir *Siderpotenza SpA* (OL L 163, 2001, p. 24, toliau – ginčijamas sprendimas).

- 30 Apibendrindama pagalbos įvertinimą pagal taisyklių 3 straipsnį ir nuostatas, į kurias šis straipsnis nukreipia, t. y. taisyklių priedą ir gaires (žr. ginčijamo sprendimo 22–24 konstatuojamąsias dalis) Komisija nusprendė, pirma, kad „pagalba, apie kurią pranešta, įmonei *Lucchini* <...>, skirta kokso gamyklai, plieno gamyklai ir aukštakrosnei, kurią sudaro iš viso 13,5 milijardo ITL, nėra pagalba aplinkai, nes Italijos valdžios institucijos neįrodė, jog investicijos buvo atliktos ne dėl ekonominių priežasčių“. Antra, ji mano, kad „bet kuriuo atveju, remiantis įvertinimu pagal išsamius kriterijus, pagalba, apie kurią pranešta, neatitinka įvairių reikalavimų“. Būtent „išlaidos, apie kurias pranešta, nėra tik papildomos išlaidos, būtinos aplinkos apsaugai pagerinti, ne visos išlaidos buvo atskaitytos ir tam tikrais atvejais taršos lygių sumažinimas neleidžia laikyti pagerinimo „žymiu“ (ginčijamo sprendimo 39 konstatuojamoji dalis).

- 31 Todėl ginčijamo sprendimo 1 straipsnis nurodo:

„Valstybės pagalba, kurią Italija numato suteikti įmonei *Lucchini* <...>, sudaranti 13,5 milijardo ITL (6,98 milijono eurų), <...> yra nesuderinama su bendrąja rinka.

Todėl šios pagalbos teikti negalima.“

Procedūra ir šalių reikalavimai

- 32 Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje 2001 m. liepos 23 d. pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.

- 33 Ieškovė, remdamasi tyrimo priemonėmis, paprašė Pirmosios instancijos teismo pagal Teisingumo Teismo EAPB statuto 23 straipsnį nurodyti Komisijai pateikti administracinę bylą ir ypač į ją įtrauktus dokumentus ir techninius duomenis, kuriais remdamasi ji nusprendė, kad investicijos, apie kurias pranešta, nėra skirtos aplinkos apsaugai. Komisija perdavė bylą Pirmosios instancijos teismui, prašydama jos neištraukti į teismo bylos medžiagą bei neperduoti jos ieškovei, ir šiuo atžvilgiu pateikė prašymą dėl konfidencialumo užtikrinimo.
- 34 Komisijai ir Pirmosios instancijos teismui pasikeitus laiškais, 2002 m. lapkričio 14 d. laišku Komisija pranešė Pirmosios instancijos teismui, kad administracinėje byloje nėra jokių kitų duomenų arba techninių išvadų nei tie, kuriuos perdavė Italijos valdžios institucijos ir kuriuos ieškovė jau pateikė savo ieškinio priede.
- 35 2003 m. vasario 7 d. laišku ieškovė atsiėmė savo prašymą leisti susipažinti su administracine byla.
- 36 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (penktoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.
- 37 Šalys buvo išklaustytos ir atsakė į Pirmosios instancijos teismo, penktosios išplėstinės kolegijos, kurią sudarė pirmininkė P. Lindh, teisėjai R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi ir M. E. Martins Ribeiro, žodžiu pateiktus klausimus per 2004 m. kovo 18 d. vykusį posėdį.

38 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį,

- prirėikus nurodyti atlikti ekspertizę dėl investicijų, apie kurias Komisijai pranešta, kategorijos, siekiant įrodyti, kad ankstesni aplinkos apsaugos įrenginiai galėjo veikti kartu su naujais gamybos įrenginiais,

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

39 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

40 Žodinė proceso dalis buvo baigta 2004 m. kovo 18 d. posėdžio pabaigoje. Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 32 straipsnį, kadangi kolegijos narys negalėjo dalyvauti pasitarimuose, nes jo mandatas neteko galios 2006 m. gegužės 3 d., ir jauniausias teisėjas Pirmosios instancijos teismo 6 straipsnio prasme susilaikė nuo dalyvavimo pasitarimuose, Pirmosios instancijos teismo pasitarimuose dalyvavo trys teisėjai, kurie pasirašė šį sprendimą.

Dėl teisės

- 41 Ieškovė iš esmės savo ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo grindžia trimis teisiniais pagrindais. Pirmuoju pagrindu nurodoma klaida nustatant šioje byloje taikytinas taisykles ir gero administravimo principo pažeidimas. Antruoju pagrindu nurodomas klaidingas Komisijos vertinimas, susijęs su pagalbos, apie kurią pranešta, neleistinumu, nediskriminavimo principo pažeidimas, įrodinėjimo naštos perkėlimas ir motyvų trūkumas. Trečiuoju pagrindu nurodomas klaidingas Komisijos vertinimas, susijęs su pagalbos suderinamumo sąlygomis, kurias nustato taikoma teisė, nediskriminavimo principo pažeidimas, įrodinėjimo naštos perkėlimas, motyvų trūkumas ir ginčijamame sprendime pateiktų argumentų prieštaravimas.

A — Dėl pirmojo pagrindo, susijusio sklaida dėl šiuo atveju taikytinų taisyklių ir gero administravimo principo pažeidimu

1. Šalių argumentai

- 42 Ieškovė tvirtina, kad ginčijamas sprendimas priimtas remiantis klaidingu teisiniu pagrindu. Ji primena, jog kaip bendrojo valstybės narės subsidijų arba pagalbos draudimo principo, numatyto AP 4 straipsnio c punkte, išimtį taisyklių 3 straipsnis numato, kad aplinkos apsaugai skirta pagalba tam tikromis sąlygomis gali būti patvirtinta pagal taisyklių priede ir gairėse pateiktus kriterijus. Šiuo aspektu ieškovė išskiria tris investicijų rūšis, apie kurias valstybės narės turi pranešti Komisijai: pirma, bendrosios investicijos ir investicijos, skirtos gamybos pajėgumui padidinti, kurios netinkamos kaip pagalba, nes yra nesuderinamos su bendrąja rinka, ir kurioms taikytinos nuostatos – taisyklių priedas ir gairių 3.2.1 punkto trečias ir toliau einantys sakiniai bei 3.2.3 punktas; antra, mišrios investicijos, skirtos gamybos

pajėgumui padidinti ir aplinkos apsaugai, kurių atžvilgiu nacionalinės valdžios institucijos privalo atskirti išlaidas, susijusias su gamybos pajėgumo didinimu, ir išlaidas, tenkančias aplinkos apsaugai, nes tik aplinkos apsaugai skirtoms investicijoms galima teikti pagalbą, šiuo atveju tinkamas teisinis pagrindas – taisyklių priedas; trečia, tik aplinkos apsaugai skirtos investicijos, kurios gali būti tinkama pagalba, jei jos atitinka gairių 3.2.1 punkto pirmame ir antrame sakiniuose numatytas sąlygas ir joms netaikomos kitos gairių ir taisyklių priedo nuostatos.

43. Ieškovė patikslina, kad ši klasifikacija nereiškia, jog tik aplinkos apsaugai skirtoms investicijoms, apie kurias pranešė Italijos valdžios institucijos, taisyklės visiškai netaikomos. Jos nuomone, taisyklių 3 straipsnis nukreipia į taisyklių priedą ir į gaires, kuriais reikia vadovautis ne abiem kartu, bet alternatyviai. Todėl logiška manyti, kad taisyklių priedas taikomas bendrosioms investicijoms ir mišrioms investicijoms, o aplinkos apsaugai skirtoms investicijoms taikomos tik gairės, netaikant taisyklių priedo. Ieškovė, patvirtindama savo argumentus, teigia, kad taisyklių priedo įžanginėje dalyje nurodyta, jog taisyklių priedas taikomas tik tuomet, kai aplinkos apsaugai skirta pagalba ir bendrosioms investicijoms skirta pagalba sutampa ir kad taisyklių priedo antros dalies c punktas nurodo, jog šių investicijų analizę reikia atlikti tik atsižvelgiant į papildomus gairėse įtvirtintus kriterijus.
44. Norėdama įrodyti, kad gairių 3.2.3 punktas netaikomas tik aplinkos apsaugai skirtoms investicijoms, ieškovė tvirtina, kad šioje nuostatoje numatytas skirtumas tarp pagalbos, skirtos įmonėms prisitaikyti prie naujų privalomų standartų, pagalbos, skirtos paskatinti įmones užtikrinti geresnę nei esama pagal privalomus standartus

apsaugą, ir pagalbos nesant privalomų standartų yra pagrįstas tik pagalbos lygiu, kuris gali būti patvirtintas, ir yra svarbus, tik kai prašoma patvirtinti pagalbą, sudarančią 16–30 % leistinų išlaidų. Taigi, kai pagalbos lygis yra gerokai mažesnis nei įprasta 15 % riba (šiuo atveju – 7 %), 3.2.3 punkte nurodytas skirtumas neturi reikšmės ir jame numatyto papildomo nagrinėjimo nereikia. Todėl šiuo atveju pagalbai aplinkos apsaugai, apie kurią pranešta, taikydama gairių 3.2.3 punktą, Komisija supainiojo pagalbos suderinamumo taisykles, kurios yra tik gairių 3.2.1 punkte, su pagalbos intensyvumo taisyklėmis.

45 Todėl ieškovė tvirtina, jog kadangi investicijos, apie kurias pranešta, skirtos tik aplinkos apsaugos tikslais, nuostatos, kuriomis Komisija turėjo pagrįsti ginčijamą sprendimą, buvo tik gairių 3.2.1 punkto pirmasis ir antrasis sakiny. Taigi ginčijamas sprendimas negalėjo remtis nei taisyklių priedu, nei gairių 3.2.1 punkto trečiu ir tolesniais sakiniais, nei 3.2.3 punktu.

46 Galiausiai ieškovė tvirtina, kad Komisijos sprendimas netaikyti atitinkamų gairių nuostatų, o papildomai taikyti taisyklių priedą, yra gero administravimo principo pažeidimas.

47 Komisija tvirtina, kad šis ieškinio pagrindas yra visiškai nepagrįstas. Iš tiesų ieškovė iškreipia taikytiną teisinį pagrindą, neišsamiai ir klaidingai nurodydama šiuo atveju tinkamas nuostatas, o būtent taisyklių priedą. Be to, ginčijamas sprendimas pagrįstas tinkamu teisiniu pagrindu, ir todėl gero administravimo principas nebuvo pažeistas.

2. *Pirmosios instancijos teismo vertinimas*

- 48 Šiuo atveju ginčijamas sprendimas priimtas remiantis AP 4 straipsnio c punktu bei atsižvelgiant į taisykles. Iš tiesų įvertinusi pagalbą, apie kurią pranešta, pagal taisyklių 3 straipsnį ir nuostatas, į kurias šis straipsnis nukreipia, t. y. taisyklių priedą ir gaires (žr. ginčijamo sprendimo 22–24 konstatuojamąsias dalis), Komisija padarė išvadą, jog ši pagalba neatitinka šiose nuostatose nurodytų sąlygų, kad pagalba aplinkos apsaugai būtų patvirtinta pagal EAPB sutartį. Todėl ši pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka ir negali būti įgyvendinama (žr. ginčijamo sprendimo 39 konstatuojamąją dalį ir 1 straipsnį).
- 49 Pirmiausia reikia pažymėti, kad nukrypstant nuo AP 4 straipsnio c punkte įtvirtinto principo, pagal kurį bet kokios formos subsidijos ir parama juodosios metalurgijos įmonėms draudžiama, remiantis AP 95 straipsniu taisyklės numato sąlygas, kuriomis iš valstybės išteklių juodajai metalurgijai teikiama pagalba gali būti pripažinta suderinama su geru bendrosios rinkos veikimu.
- 50 Pagalbai, kuriai netaikomos taisyklės, taikomas AP 4 straipsnio c punktas (1997 m. spalio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *EISA prieš Komisiją*, T-239/94, Rink. p. II-1839, 72 punktas ir 1999 m. gruodžio 16 d., *Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją*, T-158/96, Rink. p. II-3927, 60 punktas). Taip pat taisykles reikia aiškinti siaurąja prasme, nes jose įtvirtinta draudimo principo išimtis (šiuo klausimu žr. 2001 m. birželio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Moccia Irme ir kt. prieš Komisiją*, C-280/99 P–C-282/99 P, Rink. p. I-4717, 40 punktą ir 1997 m. rugsėjo 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *UIK Steel Association prieš Komisiją*, T-150/95, Rink. p. II-1433, 114 punktą).

- 51 Toliau pažymėtina, jog taisyklių 3 straipsnis nurodo, kad pagalba aplinkos apsaugai, skirta juodosios metalurgijos sektoriuje, gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka, „jei atitinka (gairėse) įtvirtintas taisykles, išdėstytas atsižvelgiant į jų taikymo EAPB juodosios metalurgijos sektoriuje kriterijus, apibrėžtus (taisyklių) priede“.
- 52 Tai reiškia, kad gairėse numatytos nuostatos, taikomos pagal EB sutartį, gali būti perkeltos ir į juodosios metalurgijos sektorių, patenkantį į EAPB sutarties taikymo sritį, jei jos atitinka taisyklių priede įtvirtintus jų taikymo kriterijus. Šio priedo antraštė ypač reikšmingai nurodo, kad jis įtvirtina „Bendrijos valstybės pagalbos aplinkos apsaugai gairių taikymo juodajai metalurgijai kriterijus“. Todėl taisyklės nenumato, kad gairių nuostatos savaime taikomos juodosios metalurgijos sektoriui (minėto sprendimo *UK Steel Association prieš Komisiją* 100 punktas), tačiau jo priede apibrėžiamos tokio taikymo sąlygos.
- 53 Todėl pagal taisyklių 3 straipsnį šiuo atveju taikomos nuostatos yra tos, kurios numatytos taisyklių priede ir pateiktos gairėse, jeigu jos atitinka taisyklių priede apibrėžtus taikymo EAPB juodosios metalurgijos sektoriui kriterijus.
- 54 Taisyklių priedą sudaro dvi dalys. Pirma dalis skirta pagalbai įmonėms geriau pritaikyti esamus įrenginius prie naujų privalomų standartų. Antra dalis numato pagalbą, skirtą paskatinti įmones žymiai prisidėti prie aplinkos apsaugos pagerinimo. Šiuo aspektu iš Italijos valdžios institucijų pranešimų apie planuojamą pagalbą, 2000 m. vasario 15 d. Italijos valdžios institucijų laiškų ir 2000 m. liepos 18 d. Italijos valdžios institucijų pastabų dėl sprendimo pradėti procedūrą aišku, kad investicijos,

apie kurias pranešta, buvo skirtos paskatinti ieškovę žymiai prisidėti prie aplinkos apsaugos gerinimo ir paskatinti ją užtikrinti geresnę nei esama pagal privalomus standartus apsaugą.

- 55 Taigi Italijos valdžios institucijų pastabose dėl sprendimo pradėti procedūrą nurodyta, kad ieškovei skirta pagalba, apie kurią pranešta, susijusi su investicijomis, kurias ši įmonė atliko „siekdama pagerinti aplinkos apsaugą, palyginus su anksčiau pasiektais rezultatais, kurie atitiko galiojančius teisės aktus“.
- 56 Be to, šiose pastabose pabrėžiama, kad aplinkos apsaugai skirtos aukštakrosnės ir plieno gamyklos įrangos pakeitimas „(buvo) visiškai nesusijęs su gamybos priemonių (aukštakrosnės ir plieno gamyklos keitiklio) pakeitimu, ir juo siekta tik žymiai labiau sumažinti emisiją, nei reikalaujama pagal galiojančius teisės aktus, kuriuos ankstesnė įranga jau atitiko“.
- 57 Be to, šiose pastabose taip pat tvirtinama, kad „įmonė *Lucchini* nusprendė pasirinkti žymiai aukštesnio lygio aplinkos apsaugą atskirai nuo rentabilių investicijų, kurioms nereikia jokių investicijų aplinkos apsaugos sistemos forma, siekiant atitikti galiojančius emisijos standartus, ir (kad) todėl visas investicijas, apie kurias pranešta, (reikėjo) laikyti papildomomis“.
- 58 Todėl ieškovė negalėjo naudotis pagalba, skirta pagal taisyklių priedo pirmąją dalį, kuri numato „pagalbą, skirtą įmonėms geriau pritaikyti esamus įrenginius prie naujų privalomų standartų“. Taip pat, kaip teisingai patvirtina Komisija, kadangi pagalba

skirta paskatinti ieškovę žymiai prisidėti prie aplinkos apsaugos gerinimo ir užtikrinti geresnę nei esama pagal privalomus standartus apsaugą, šioje byloje taikytinos nuostatos yra numatytos gairių 3.2.1 ir 3.2.3.B punktuose ir patikslintos bei pritaikytos EAPB juodosios metalurgijos sektoriui taisyklių antru priedu.

59 Todėl Komisija visiškai teisėtai priėmė ginčijamą sprendimą remdamasi AP 4 straipsnio c punktu, atsižvelgdama į taisyklių 3 straipsnį ir nuostatas, į kurias šis straipsnis nukreipia, o būtent – taisyklių priedą ir gaires.

60 Tokiomis aplinkybėmis nė vienam ieškovės argumentui negalima pritarti.

61 Pirma, ieškovės teiginys, kad taikytinos nuostatos skiriasi atsižvelgiant į investicijos, apie kurią gali būti pranešta kaip apie valstybės pagalbą, kategoriją, yra nereikšmingas. Šis argumentas prieštarauja taisyklių 3 straipsniui, pagal kurį taisyklių priedą ir gaires reikia taikyti kartu taip, kaip pirmiau išdėstyta, šiame etape nedarant jokio skirtumo tarp skirtingų investicijų rūšių. Todėl negalima pripažinti, kad taisyklių 3 straipsnis nukreipia į taisyklių priedą ir gaires ne bendrai, o alternatyviai.

62 Antra, ieškovės tvirtinimas, kad taisyklių priedas netaikomas tik aplinkos apsaugai skirtoms investicijoms, yra visiškai teisiškai nepagrįstas. Iš tiesų, kaip jau išaiškinta, taisyklių 3 straipsnis numato, kad pagalba aplinkai EAPB juodosios metalurgijos sektoriuje turi atitikti ir taisyklių priedą, ir gaires. Taip pat ieškovė negali remtis

taisyklių priedo įžanga, pagal kurią „Komisija reikalauja bet kokios valstybės pagalbos aplinkos apsaugai skyrimui taikyti visas sąlygas ir garantijas, būtinas išvengti bendro pobūdžio investicijų naudojimo naujiems įrenginiams ir naujai įrangai, prisidengiant aplinkos apsauga“, grįsdama savo tvirtinimą, kad taisyklių priedas netaikomas tik aplinkos apsaugai skirtai pagalbai. Iš tiesų ši formuluotė paprasčiausiai įpareigoja Komisiją prirėikus iširti, ar investicija, apie kurią pranešta kaip skirtą tik aplinkos apsaugai, iš tiesų nesiekia kitų atitinkamomis nuostatomis draudžiamų tikslų. Taigi pagalbai, apie kurią pranešta, iš tiesų nepatenkančiai į EAPB sutarties taikymo sritį, visiškai taikomi ir gairių kriterijai, ir taisyklių priede numatyti kriterijai.

- 63 Trečia, ieškovės teiginys, kad gairių 3.2.3 punktas netaikomas tik aplinkos apsaugai skirtoms investicijoms, taip pat teisės požiūriu yra visiškai nepagrįstas. Ši nuostata numato pagalbos suderinamumo kriterijų ir nustato maksimalų pagalbos lygį, atsižvelgiant į investicijos tikslą, o būtent pagalba, skirta įmonėms prisitaikyti prie naujų privalomų standartų (A atvejis), pagalba, skirta paskatinti įmones užtikrinti geresnę nei esama pagal privalomus standartus apsaugą (B atvejis) ir pagalba, skirta aplinkos apsaugai nesant privalomų standartų (C atvejis). Todėl ieškovės nurodyta aplinkybė, kad pagalba, apie kurią pranešta, nesiekia 15 % ribos, numatytos A atveju, nereiškia, kad netaikomas B atvejis, numatantis 30 % intensyvumo ribą. Pagalba, apie kurią pranešta, ir toliau yra pagalba, skirta paskatinti ieškovę užtikrinti geresnę nei esama pagal privalomus standartus apsaugą, ir todėl ją reikia nagrinėti pagal gairių 3.2.3.B punkto nuostatas.

- 64 Iš išdėstytų argumentų išplaukia, kad, kaip nurodyta ginčijamame sprendime, tinkamas teisinis pagrindas vertinti nagrinėjamą pagalbą šiuo atveju yra taisyklių 3 straipsnis ir nuostatos, į kurias jis nukreipia, o būtent – taisyklių priedas ir gairės.

65 Todėl kaltinimai, kad taikytas klaidingas teisinis pagrindas ir pažeistas gero administravimo principas, yra nepagrįsti, ir reikia atmesti visą pirmąjį ieškinio pagrindą.

B — Dėl antrojo pagrindo, kuriuo nurodomas Komisijos klaidingas pagalba, apie kurią pranešta, neleistinumo įvertinimas, nediskriminavimo principo pažeidimas, įrodinėjimo naštos perkėlimas ir sprendimo nemotyvavimas

1. Šalių argumentai

66 Šiuo ieškinio pagrindu ieškovė ginčija ginčijamo sprendimo 25–29, 35 ir 39 konstatuojamosiose dalyse pateiktas išvadas, susijusias su pagalba, apie kurią pranešta, neleistinumu.

67 Ieškovė pirmiausia teigia, kad Komisija suklydo nustatydamą, jog Italijos valdžios institucijos neįrodė, kad investicijos, apie kurias pranešta, skirtos aplinkos apsaugai pagerinti. Komisija klaidingai perkėlė įrodinėjimo našta Italijos valdžios institucijoms, nes šių įrodymų, kurių nebuvimas buvo lemiamas ginčijamo sprendimo veiksnys, iš Italijos valdžios institucijų niekada nebuvo prašyta. Iš tiesų, kitaip nei eksperto išvados, kurią Italijos valdžios institucijos pateikė Komisijai paprašius, pastaroji niekada oficialiai neprašė Italijos valdžios institucijų įrodyti, kad investicijos, apie kurias pranešta, skirtos aplinkai pagerinti, net ir po to, kai Italijos valdžios institucijos kelis kartus nurodė, jog ši pagalba skirta aplinkos apsaugai. Tik tuo atveju, kai pateikiamas konkretus prašymas pateikti papildomų paaiškinimų ir informacijos, o nacionalinės valdžios institucijos į jį neatsako, Komisija galėtų daryti

išvadą, kad šios institucijos neįrodė savo teiginių ir nepateikė duomenų, būtinų, kad Komisija galėtų įvertinti nagrinėjamą atvejį (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 1996 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-241/94, Rink. p. I-4551, 36 ir 37 punktus).

- 68 Komisija atsako, kad ieškovė neatsižvelgia į taisyklių priedo antros dalies a punkte įtvirtintą pareigą, pagal kurią investuotojas privalo įrodyti, jog jis aiškiai nusprendė pasirinkti griežtesnius standartus, reikalaujančius papildomų investicijų. Ši pareiga pagrįsta ypač griežtomis pagalbos aplinkos apsaugai teikimo taisyklėmis EAPB sektoriuje. Taip pat, net jei ieškovė teisingai remtųsi gairių 3.2.1 punktu, ji nepateikė jokių duomenų, kad patyrė papildomų išlaidų, kurių būtinai reikia geresnės aplinkos apsaugos tikslams pasiekti. Todėl Komisija mano, kad ieškovė ir Italijos valdžios institucijos turėjo įrodyti, jog įmonė, pagalbos gavėja, nusprendė pasirinkti griežtesnius aplinkos apsaugos standartus, reikalaujančius papildomų investicijų, kad investicijos, apie kurias pranešta, nebuvo skirtos gamybos tikslams, kad buvo techniškai įmanoma toliau naudoti ankstesnę aplinkos apsaugos įrangą, pritaikant ją prie naujų gamybos įrenginių, ir galiausiai kad buvo įvykdytos visos patvirtinimo sąlygos. Sprendime pradėti procedūrą Komisija nurodė visas šias abejones bei taip leido valstybei narei ir ieškovei nustatyti visus įrodymus, kuriuos reikia pateikti, ir nesant būtinybės aiškiai prašyti specifinės eksperto išvados.
- 69 Ieškovė toliau tvirtina, jog Komisija klaidingai nustatė, kad investicijos, apie kurias pranešta, buvo būtinos dėl esamų aplinkos apsaugos įrenginių nusidėvėjimo ir dėl to, kad jų neįmanoma pritaikyti prie naujų gamybos įrenginių. Išvadą, kad įrenginiai nusidėvėję, Komisija padarė nesiremddama objektyviais duomenimis ir neatsižvelgdama į taisyklių priede numatytą principą, jog įrangos nusidėvėjimą reikia vertinti atsižvelgiant į likusį įrenginio naudojimo laiką. Be to, Komisija neatsižvelgė į jos

prašymu Italijos valdžios institucijų pateiktą 1999 m. rugsėjo 30 d. eksperto išvadą, kuri įrodo, kad aplinkos apsaugos įrenginių likęs naudojimo laikas yra lygus 25 % arba ilgesnis. Be to, aišku, kad senieji aplinkos apsaugos įrenginiai techniškai buvo gana pajėgūs atlaikyti naujos gamybos įrangos taršos krūvį.

- 70 Šiuo požiūriu ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo, imantis tyrimo priemonių pagal procedūros reglamento 65 ir 66 straipsnius ir EAPB Teisingumo Teismo statuto 25 straipsnį, nurodyti pateikti ekspertizę, skirtą įrodyti, kad senieji aplinkos apsaugos įrenginiai galėjo veikti kartu su naujais gamybos įrenginiais, kad būtų galima įvertinti ginčijamo sprendimo teisėtumą.
- 71 Komisija į šį argumentą atsakė, kad ieškovė klaidingai suprato taisyklių priedo pirmos dalies b punkto ii papunktyje nurodytą reikalavimą, jog esamų įrenginių likęs naudojimo laikas būtų ne trumpesnis nei 25 %, įskaitant įrenginių moralinį nusidėvėjimą, kuris gali skatinti įmones juos pakeisti, nepaisant likusio jų naudojimo laiko. Šiuo atveju Komisija atsižvelgė į 1999 m. rugsėjo 30 d. eksperto išvadą ir neabejojo dėl išvadų, kad likęs naudojimo laikas yra ne trumpesnis nei 25 %. Vis dėlto ginčijamas sprendimas pagrįstas ne šio reikalavimo nesilaikymu, o tuo, kad šie įrenginiai yra morališkai nusidėvėję ir kad bet kuriuo atveju jie būtų pakeisti vykdant gamybos įrenginių atnaujinimą, kuris buvo atliktas. Iš tiesų ginčijamame sprendime manoma, kad neįtikėtina, jog įmonė galėtų atnaujinti visus savo gamybos įrenginius palikdama veikti senąją aplinkos apsaugos įrangą, nes nėra jokių įrodymų, kad šis pasirinkimas būtų techniškai įmanomas.
- 72 Šiuo aspektu Komisija pažymi, kad 2000 m. vasario 15 d. Italijos valdžios institucijų laiškas nurodo, jog nuspręsta atlikti rentabilias investicijas ne dėl įrenginių

nusidėvėjimo, bet dėl moralinio nusidėvėjimo, nes šie įrenginiai neatitiko gamybos poreikių. Be to, iš 1999 m. rugsėjo 30 d. eksperto išvados matyti, kad investicijos aplinkos apsaugai skirtos pakeisti, papildyti arba pataisyti dalį gamybos įrenginių. Nei per administracinę, nei per teismo procedūrą ieškovė nepaiškino ekonominės ir gamybos logikos, pagal kurią seni aplinkos apsaugos mechanizmai būtų vėl panaudojami, kai gamybos įrenginiai, su kuriais jie susiję, visiškai pakeičiami.

- 73 Dėl ieškovės prašymo imtis tyrimo priemonių Komisija mano, kad jos nenaudingos sprendžiant ginčą, nes Pirmosios instancijos teismas negali pakeisti Komisijos vertinimo savu, atsižvelgiant į didelę jos turimą diskreciją, ir pakeisti jos pozicijos (1998 m. balandžio 2 d. Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios išplėstinės kolegijos pirmininko nutarties *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ir Hapag Lloyd prieš Komisiją*, T-86/96 R, Rink. p. II-641, 74 punktą).
- 74 Ieškovė galiausiai tvirtina, kad Komisijos vertinimas ginčijamo sprendimo 28 konstatuojamojoje dalyje, jog investicijos buvo netinkamos kaip pagalba, nes įmonė privalėjo atlikti naujas investicijas aplinkos apsaugai, kadangi jos patalpos yra tankiai apgyvendintoje zonoje ir šios investicijos buvo būtinos ekonominiu požiūriu, kad ieškovė galėtų tęsti savo veiklą, yra labai klaidingas ir diskriminuojantis.
- 75 Ieškovės nuomone, šis vertinimas nepagrįstas, nes jei ji nebūtų dariusi jokių su aplinkos apsauga susijusių darbų, teisiškai nebūtų įpareigota nutraukti veiklos, nes ji jau laikėsi galiojančių aplinkos apsaugos standartų. Be to, 2000 m. vasario 15 d. Italijos valdžios institucijų laiškas, kuriame pateikta Komisijos nurodyta informacija,

buvo išaiškintas klaidingai, nes iš laiško aišku ne tai, kad jei investicijos, apie kurias pranešta, nebūtų atliktos, įmonė negalėtų toliau būti Pjombino centre, o tik tai, kad investicijos aplinkos apsaugai padėtų vėliau jai likti šioje vietoje.

- 76 Be to, ieškovė klausia, ar yra kitų atvejų, kai buvo taikytas principas, kuriuo Komisija pagrindžia ginčijamo sprendimo 28 konstatuojamąją dalį. Ieškovės nuomone, 1998 m. spalio 28 d. Komisijos sprendimas 2000/66/EAPB, susijęs su pagalba, kurią Italija planavo skirti juodosios metalurgijos įmonei *Acciaierie di Bolzano SpA* (OL L 23, 2000, p. 65), buvo vienintelis precedentas. Tas atvejis buvo išspręstas priešingai nei Komisijos priimtame ginčijamame sprendime. Taigi ginčijamame sprendime įtvirtintas visiškai kitoks traktavimas, palyginus su kitais panašiais atvejais.
- 77 Komisija atsako, kad ieškovė painioja principus, taikomus pagalbai, skirtai esamiems įrenginiams pritaikyti prie naujų privalomų standartų, ir principus, taikomus pagalbai, skirtai įmonėms paskatinti laikytis aukštesnių standartų. Šiuo atveju nebuvo jokio naujo privalomo standarto, ir todėl dalykas, į kurį reikėjo atsižvelgti, buvo aplinkybė, jog įmonei teko didelis socialinis spaudimas investuoti į aplinkos apsaugą, kad galėtų toliau gaminti Pjombine. Be to, sprendimas dėl *Acciaierie di Bolzano* nepanašus į šį atvejį, nes toje byloje įmonė įrodė, kad ji „investavo gerokai daugiau“, nei buvo reikalaujama pagal galiojančius aplinkos apsaugos standartus.
- 78 Be to, ieškovė teigia, kad nenurodyti ginčijamo sprendimo motyvai, nes Komisija nepateikė nei priežasčių, nei objektyvių duomenų, kuriais remdamasi ji padarė išvadą, kad investicijos, apie kurias pranešta, buvo skirtos gamybai, o ne aplinkos apsaugai. Taigi ginčijamas sprendimas ginčija tik tai, kad investicijų, apie kurias pranešta, tikslas, kaip nurodo Italijos valdžios institucijos, yra aplinkos apsauga, ir nemotyvuoja, kodėl atsisako šį tikslą pripažinti, bei nepateikia kitų techninių duomenų, kurie paneigtų šių valdžios institucijų pateiktą eksperto išvadą, aiškiai įrodančią, kad priemonės, apie kurias pranešta, skirtos aplinkos apsaugai. Be to, ginčijamame sprendime nepateiktos priežastys, dėl kurių bet kuriuo atveju senuosius aplinkos apsaugos įrenginius buvo būtina pakeisti, ir priežastys, dėl kurių šie

įrenginiai buvo techniškai nesuderinami su nauja gamybos įranga. Galiausiai ginčijamame sprendime nenurodoma, kodėl Italijos valdžios institucijų atsakymai buvo nepakankami. Kadangi šie dokumentai buvo pateikti Komisijai, ji turėjo į juos atsižvelgti ir priimti dėl jų sprendimą, arba pritarlama Italijos valdžios institucijų pateiktoms išvadoms, arba oficialiai jas atmesdama, ir vykdydama savo pareigą nuspręsti dėl valstybės narės pateiktų prieštaravimų ir pastabų (2000 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Alzetta ir kt. prieš Komisiją*, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98– T-6/98 ir T-23/98, Rink. p. II-2319, 105 punktas).

- 79 Komisija tvirtina, kad pareiga nurodyti motyvus nėra absoliuti ir kad ji privalo atsakyti ne į visus suinteresuotųjų asmenų iškeltus fakto ir teisės klausimus, o tik atsižvelgti į visus su nagrinėjama byla susijusius veiksnius. Be to, vienas motyvavimo trūkumas ne visuomet lemia akto panaikinimą, nes likusi motyvų dalis gali būti pakankama akto priėmimui pagrįsti (1987 m. spalio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Tarybą ir Komisiją*, 119/86, Rink. p. 4121). Šiuo aspektu Komisija tvirtina, jog jos negalima kaltinti tuo, kad šiuo atveju ji nepateikė medžiagos, būtinos pagrįsti dalykus, nepatenkančius į norminę sritį, arba aplinkybes, kurias ne Komisija, o valstybė narė ir įmonė, pagalbos gavėja, turi įrodyti. Bet kuriuo atveju sprendime pradėti procedūrą Komisija išsamiai ir detaliam išdėstė savo abejones ir nurodė dalykus, dėl kurių Italijos valdžios institucijos ir ieškovė privalėjo pateikti būtinus įrodymus, bet jų nepateikė.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

a) Pirminės pastabos

- 80 Ieškino dėl panaikinimo, pareikšto dėl Komisijos sprendimo, priimto EAPB sutarties pagrindu, atveju AP 33 straipsnio antras sakinyss nurodo, kad Pirmosios instancijos

teismas, nagrinėdamas bylą, „neturi teisės nagrinėti situacijos, atsiradusios dėl ekonominių faktų ar aplinkybių vertinimo, kuriuo remiantis (priimtas sprendimas), išskyrus atvejus, kai įtariama, jog Komisija viršijo savo įgaliojimus ar akivaizdžiai nesilaikė (EAPB) sutarties ar jos taikymą reglamentuojančių teisės aktų nuostatų“.

- 81 Komisija ginčijamo sprendimo 24 konstatuojamojoje dalyje laikosi nuomonės, kad šį atvejį reikia vertinti remiantis kriterijais, įtvirtintais taisyklių priedo antros dalies a punkte, kuris taip pat nukreipia į kriterijus, išdėstytus taisyklių priedo pirmos dalies b punkto ii papunktyje. Šiuo aspektu primintina, kad šiose nuostatose įtvirtinti šie kriterijai. Pirmia, kai įmonės nusprendžia pakeisti savo įrenginius, nagrinėjamos investicijoms iš esmės negalima naudoti pagalbos aplinkos apsaugai, jei jos būtinos dėl ekonominių priežasčių arba dėl įrenginių amžiaus. Likęs esamų įrenginių naudojimo laikas turi būti ne trumpesnis nei 25 % viso jų naudojimo laiko. Antra, nagrinėjama pagalba turi skatinti įmonę „žymiai prisidėti“ prie aplinkos apsaugos gerinimo. Investuotojas žymiai prisideda, jei gali įrodyti, kad aiškiai nusprendė laikytis griežtesnių standartų, reikalaujančių papildomų investicijų, t. y. kad buvo pigesnis sprendimas, atitinkantis naujas aplinkos apsaugos standartus.
- 82 Be to, gairių 3.2.1 punktas įtvirtina principą, kad „pagalba, neva suteikta aplinkos apsaugos priemonėms, bet realiai skirta bendrai investicijai“ negali būti suteikta pagal gaires. Taigi šis principas patvirtina tą patį požiūrį, kaip minėtas taisyklių priede pateiktas pirmasis kriterijus.
- 83 Taip pat primintina, kad kai Komisija nusprendžia pradėti oficialią tyrimo procedūrą, valstybė narė ir potencialus pagalbos gavėjas privalo pateikti savo argumentus, kad įrodytų, jog pagalbos projektas atitinka Sutartyje numatytas išimtis, nes šios

procedūros tikslas yra būtent užtikrinti, kad Komisija būtų išsamiai informuota apie visas bylos aplinkybes (žr. pagal analogiją 1984 m. kovo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, 84/82, Rink. p. 1451,13 punktą).

- 84 Nors Komisija turi aiškiai suformuluoti savo abejones dėl pagalbos suderinamumo, kai pradeda oficialią procedūrą, kad valstybė narė ar kitos suinteresuotosios šalys galėtų kuo geriau atsakyti, vis dėlto pagalbos teikėjas ir, jei reikia, jos gavėjas turi išsklaidyti šias abejones ir įrodyti, jog investicija atitinka pagalbos suteikimo sąlygas (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2001 m. kovo 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-17/99, Rink. p. I-2481, 41 ir 45–49 punktus). Todėl Italijos valdžios institucijoms ir ieškovei tenka įrodyti, kad nagrinėjamos investicijos yra tinkamos kaip pagalba, skirta aplinkos apsaugai, ir ypač kad jomis siekiama gairėmis ir taisyklių priedu reikalaujamo aplinkos apsaugos tikslo (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 1994 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-278/92–C-280/92, Rink. p. I-4103, 49 punktą ir 2002 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* C-113/00, Rink. p. I-7601, 70 punktą).
- 85 Ginčijamame sprendime Komisija mano, kad investicijos aplinkos apsaugai, kurias *Lucchini* atliko kokso gamykloje, plieno gamykloje ir aukštakrosnėse, buvo netinkamos kaip pagalba, skirta aplinkos apsaugai, nes jos buvo atliktos kaip gamybai būtinų investicijų sąlyga arba pasekmė ir Italijos valdžios institucijos neįrodė, jog investicijos buvo savanoriškas įmonės sprendimo pagerinti aplinkos apsaugą rezultatas (29 konstatuojamoji dalis). Šiuo tikslu Komisija remiasi šiais argumentais: investicijos buvo būtinos, nes reikėjo užtikrinti veiklos tęstinumą tankiai apgyvendintoje zonoje (28 konstatuojamoji dalis) ir gamybos įrenginius pakeisti dėl jų techninio moralinio nusidėvėjimo, buvo sunku patikėti, kad seni aplinkos apsaugos įrenginiai galėtų būti palikti ir išliktų suderinami su naujais gamybos įrenginiais (26 ir 29 konstatuojamosios dalys).

b) Dėl klausimo, ar investicijomis aplinkos apsaugai, apie kurias pranešta, buvo siekiama užtikrinti įmonės veiklos tęstinumą, nes ji buvo įkurta tankiai apgyvendintoje zonoje

86 Ginčijamame sprendime pažymima, kad Italijos valdžios institucijos nurodė, jog buvo būtina pagerinti aplinkos apsaugą, dar iki įgyvendinant investavimo planą gamybos įrenginiams modernizuoti ir racionalizuoti, nes gamykla yra tankiai apgyvendintoje zonoje. Todėl, pagal ginčijamą sprendimą, Komisija galėjo tik padaryti išvadą, jog „investicijos aplinkos apsaugai buvo būtinos, kad įmonė galėtų toliau vykdyti savo ūkinę veiklą ir kad atitinkamai pagrindinė priežastis, dėl kurios atliktos investicijos, buvo ekonominio pobūdžio“ (28 konstatuojamoji dalis).

87 Vis dėlto aplinkybė, kad ieškovės patalpos yra tankiai apgyvendintoje zonoje, visiškai neįpareigoja „dėl ekonominių priežasčių“ atlikti naujų investicijų, nes vienintelė ieškovės pareiga buvo laikytis galiojančių privalomų standartų. Tokios yra aplinkybės, kuriomis būtina aiškinti Italijos valdžios institucijų per administracinę procedūrą pateiktą pareiškimą Komisijai, kad ieškovė siekė laikytis aukštesnių standartų nei privalomi galiojantys standartai, kad sudarytų sąlygas „juodosios metalurgijos realybei ir su ja susijusioms darbo galimybėms koegzistuoti su atitinkama socialine realybe“ (pirmas pranešimas apie pirmąjį pagalbos projektą, 9 punkto pirma pastraipa). Iš to aišku, kad Pjombino gamykloje esantys įrenginiai atitiko galiojančius privalomus standartus.

88 Todėl Komisija negali iš ieškovės noro laikytis aukštesnių nei privalomi galiojantys standartai, žymiai prisidedant prie aplinkos apsaugos gerinimo ir taip atsakant į arti jos patalpų gyvenančių žmonių susirūpinimą, daryti išvados, kad „šios investicijos bet koku atveju buvo būtinos dėl ekonominių priežasčių“ taisyklių priedo pirmos dalies b punkto ii papunkčio prasme.

89 Todėl nesant būtinybės priimti sprendimo dėl tariamo nediskriminacijos principo pažeidimo bylos *Acciaierie di Bolzano* atžvilgiu, galima daryti išvadą, kad ginčijamo sprendimo 28 konstatuojamojoje dalyje tvirtindama, jog investicijos aplinkos apsaugai buvo būtinos, kad ieškovė galėtų toliau vykdyti savo ūkinę veiklą ir dėl to pagrindinė priežastis, dėl kurios atliktos investicijos, buvo ekonominio pobūdžio, Komisija klaidingai rėmėsi kriterijumi, kuris nėra vienas iš šiomis aplinkybėmis taikomų kriterijų. Todėl ši konstatuojamoji dalis yra negaliojanti dėl teisės klaidos.

c) Dėl klausimo, ar investicijos į kokso gamyklą buvo atliktos kaip gamybai būtinų investicijų sąlyga, ar kaip jų pasekmė, dėl Italijos valdžios institucijų pateiktų įrodymų ir pigesnio sprendimo galimybės

i) Dėl investicijų į kokso gamyklą

— Dėl klausimo, ar investicijos į kokso gamyklą buvo atliktos kaip gamybai būtinų investicijų sąlyga, ar kaip jų pasekmė

90 Visų pirma primintina, kad investicijų gamybos įrenginiams modernizuoti ir racionalizuoti programa, įgyvendinta Pjombino gamykloje 1997 m., kaip minėta šio sprendimo 18 punkte, buvo susijusi su aukštakrosnės pakeitimu nauja ketaus gamybos įrenginiuose (ginčijamo sprendimo 10 konstatuojamoji dalis) ir esamų keitiklių pakeitimu naujais keitikliais plieno gamykloje (11 konstatuojamoji dalis). Kokso gamykla nebuvo įtraukta į gamybai skirtas priemones, apie kurias Komisijai pranešta 1997 m. gruodžio 10 d. laišku, pateikiant dvi Italijos valdžios institucijų deklaracijas, susijusias su šioje gamykloje įgyvendintais investicijų gamybai projektais.

- 91 Sprendime pradėti procedūrą Komisija nusprendė, jog buvo abejotina, kad investicijos, apie kurias pranešta, kiek jos susijusios su kokso gamykla, t. y. *inter alia* nauja ekologiška juostinė anglies transportavimo sistema, krosnių kūrimo sistemos, užsandarinant krosnį specialiu keraminiu sluoksniu, naujos kokso kambarių durys, papildoma elektros pastotė ir 27 kokso gamyklos krosnių baterijos įkrovimo plano pritaikymas, buvo investicijos, skirtos tik aplinkos apsaugai, ir nedarė poveikio gamybos procesui (žr. sprendimo pradėti procedūrą 9 punkto kairiojo stulpelio trečios pastraipos antrą sakinį). Komisija tuo neteigė, kad šios investicijos buvo skirtos kokso gamyklos gamybos įrenginiams pakeisti, nors abejojo, kad jos skirtos tik aplinkos apsaugai ir neturėjo įtakos gamybos procesui.
- 92 Vis dėlto Pirmosios instancijos teismas mano, kad šie motyvai neturi reikšmės atsižvelgiant į atitinkamą taikytiną teisinį pagrindą, nes, nors taisyklių priedas draudžia pagalbą investicijoms, kurios bet koku atveju būtų buvusios būtinos dėl ekonominių priežasčių arba dėl esamų įrenginių amžiaus, šis priedas nedraudžia pagalbos investicijoms, kurios gali turėti įtakos gamybos procesui. Tokiu atveju taisyklių priedas tik reikalauja, kad būtų atskaityta visa nauda, susijusi su gamybos išlaidų sumažinimu. Taigi, kad investicijos, apie kurias pranešta, būtų tinkamos kaip pagalba aplinkai, nebūtina, kad jos būtų susijusios tik su aplinkos apsaugos tikslais ir neturėtų jokio kito tikslo arba kad neturėtų jokios įtakos gamybos pajėgumui. Investicijos, kuria siekiama aplinkos apsaugos tikslo, negalima pripažinti netinkama tik todėl, kad ji gali daryti įtaką gamybai.
- 93 Bet kuriuo atveju pažymėtina, kad ginčijamame sprendime nebuvo remtasi šiais argumentais, nes jame tik laikomasi nuomonės, kad investicijos į kokso gamyklą, kaip ir kitos investicijos, apie kurias pranešė Italijos valdžios institucijos, kiek susijusios su ieškove, buvo atliktos kaip gamybai būtinų investicijų sąlyga arba kaip jų pasekmė. Šie motyvai gali būti aiškesni iš sprendimo pradėti procedūrą, kuriame nurodyta, kad net jei investicijos, apie kurias pranešta, nebuvo tiesiogiai susijusios su

nauja gamybos įranga, jos buvo būtinos užtikrinti investicijų, skirtų gamybos įrenginiams modernizuoti ir išplėsti, ilgalaikiškumą arba užtikrinti, kad ji atitiktų naujos įrangos gamybinius pajėgumus (žr. sprendimo pradėti procedūrą 3 punkto kairiojo stulpelio priešpaskutinės pastraipos antrą sakinį).

- 94 Vis dėlto Pirmosios instancijos teismas mano, kad ginčijamame sprendime klaidingai manoma, jog investicijos į kokso gamyklą buvo atliktos kaip gamybai būtinų investicijų sąlyga arba pasekmė. Iš tiesų iš minėtų Italijos valdžios institucijų deklaracijų, susijusių su Pjombino gamykloje atliktomis investicijomis gamybai, aišku, kad kokso gamykla nebuvo susijusi su rentabiliomis investicijomis, kitaip nei aukštakrosnė ir plieno gamykla. Todėl ginčijamas sprendimas yra klaidingas tuo aspektu, kad kokso gamykla nebuvo rentabilių investicijų objektas.
- 95 Be to, net jei ginčijamą sprendimą ir sprendimą pradėti procedūrą reikėtų aiškinti taip, kad investicijos į kokso gamyklą buvo būtina gamybos įrenginių aukštakrosnėje arba plieno gamykloje atnaujinimo sąlyga arba pasekmė, reikia pripažinti, kad nei ginčijamame sprendime, nei sprendime pradėti procedūrą nėra jokių paaiškinimų, kurie pagrįstų tokią išvadą, ir dėl to ginčijamas sprendimas nebūtų motyvuotas.
- 96 Galiausiai, jei ginčijamas sprendimas ir sprendimas pradėti procedūrą turėtų būti aiškinami taip, kad investicijos į kokso gamyklą buvo bendrai būtina gamybos įrenginių atnaujinimo sąlyga arba pasekmė, pažymėtina, kad per administracinę procedūrą Komisija iš Italijos valdžios institucijų gavo išsamius paaiškinimus dėl įvairių su kokso gamykla susijusių investicijų aplinkos apsaugos paskirties, būtent dėl būdo, kuriuo šios investicijos sumažintų dujų ir dulkių emisiją, ir kad atsižvelgdama į šiuos paaiškinimus Komisija negalėjo be jokių motyvų tik tvirtinti,

kad investicijos į kokso gamyklą buvo atliktos kaip būtina investicijų į gamybą sąlyga arba jų pasekmė. Primintina, jog taisyklių priedas įpareigoja Komisiją kreiptis į nepriklausomus ekspertus, kad ištirtų valstybės pagalbą aplinkos apsaugai. Tai leistų Komisijai pagrįsti savo argumentus šiuo klausimu.

— Dėl Italijos valdžios institucijų pateiktų įrodymų

- 97 Pirmosios instancijos teismas taip pat mano, kad ginčijamu sprendimu klaidingai tvirtinama, jog Italijos valdžios institucijos nepateikė jokie įrodymo, kad investicijos aplinkos apsaugai į kokso gamyklą atitiko įmonės savanorišką sprendimą pagerinti aplinkos apsaugą. Iš tiesų keli dokumentai, kuriuos Italijos valdžios institucijos pateikė Komisijai administracinės procedūros metu, įrodo, kad šios institucijos keletą kartų perdavė duomenis, iš kurių galima spręsti apie ieškovės norą pritaikyti kokso gamyklą prie griežtesnių nei privalomi aplinkos apsaugos standartai ir taip žymiai prisidėti prie aplinkos apsaugos.
- 98 Taigi pranešimuose apie pirmąjį ir antrąjį pagalbos projektą, Italijos valdžios institucijų pateiktuose 1999 m. kovo 16 d. ir lapkričio 29 d., aprašytos numatytos investicijos į kokso gamyklą (žr. 1999 m. kovo 16 d. ir lapkričio 29 d. laiškų 9 punktą) ir išdėstyta nauda aplinkos apsaugai, kurią tikimasi pasiekti atlikus šias investicijas (žr. 1999 m. kovo 16 d. laiško 10 punktą ir 1999 m. lapkričio 29 d. laiško 10 punktą).
- 99 Be to, atsakydamos į 1999 m. balandžio 19 d. laiške Komisijos aiškiai suformuluotą prašymą pranešti jai apie esamais įrenginiais pasiekiamus aplinkos taršos lygius ir taršos lygius, kuriuos lemtų planuojamos priemonės, lyginant juos su galiojančiais privalomais standartais, Italijos valdžios institucijos pateikė prašomą informaciją

savo 1999 m. lapkričio 29 d. laiško priede. Šiame priede pateikta lentelė, kurioje kokso gamyklos ir kiekvienos šiam įrenginiui numatytos investicijos atžvilgiu nurodytas, pirma, privalomus standartus atitinkantis kenksmingų medžiagų emisijos lygis, antra, esamais įrenginiais pasiekiamas kenksmingų medžiagų emisijos lygis ir, trečia, kenksmingų medžiagų emisijos lygis, kuris būtų pasiektas atlikus investicijas, apie kurias pranešta. Ši informacija įtraukta į sprendimą pradėti procedūrą. Iš šios lentelės aišku, kad kokso gamykloje esantys įrenginiai atitiko privalomus standartus taršos emisijos srityje ir kad įgyvendinus numatytas priemones pasiektas taršos lygis būtų mažesnis nei pasiekiamas esamais įrenginiais, o kartu mažesnis, nei numatytasis privalomais standartais.

100 Taip pat, atsakydamos į kitą 1999 m. balandžio 19 d. laiške Komisijos suformuluotą prašymą pateikti nepriklausomo eksperto išvadą, siekiant nustatyti, kad pagalba, apie kurią pranešta, nėra investicijos, kurios bet kuriuo atveju būtų būtinos dėl esamų įrenginių amžiaus ir kad šių įrenginių naudojimo laikas yra dar gana ilgas (pagal taisyklių priedą ne mažiau kaip 25 %), Italijos valdžios institucijos pateikė eksperto išvadą. Jis nustatė, kad įrenginių, su kuriais susijusi pagalba, apie kurią pranešta, likęs naudojimo laikas yra ilgesnis nei 25 %. Šioje išvadoje taip pat išnagrinėti visi numatyti darbai, kad būtų apibrėžta situacija prieš įgyvendinant priemones ir jas įgyvendinus. Išnagrinėjus aiškiai aprašyta kiekviena priemonė ir nurodyti visi pagerinimai, kurie būtų pasiekti atlikus investicijas.

101 Galiausiai, atsakydamos į vėliau, 2000 m. sausio 17 d., Komisijos suformuluotą prašymą pranešti jai apie aplinkos taršos lygius ir taršos lygius, kuriuos lemtų antrajame pagalbos projekte numatytos priemonės kokso gamykloje, lyginant juos su privalomais standartais ir pirmiau atliktomis investicijomis bei kiekvieno įrenginio pakeitimo pobūdį, Italijos valdžios institucijos pateikė prašomą informaciją 2000 m. vasario 15 d. laišku. Sprendime pradėti procedūrą („Investicijų poveikis aplinkai“, 1 lentelė) įvairių investicijų, numatytų kokso gamykloje, atžvilgiu nurodytas, pirma, privalomus standartus atitinkantis kenksmingų medžiagų emisijos lygis, antra, kenksmingų medžiagų emisijos lygis, pasiekiamas prieš pirmajame pagalbos projekte

numatytas investicijas, trečia, kenksmingų medžiagų emisijos lygis, kuris būtų pasiektas atlikus pirmajame pagalbos projekte numatytas investicijas, ir, ketvirta, kenksmingų medžiagų emisijos lygis, kuris būtų pasiektas atlikus investicijas, apie kurias pranešta antrajame pagalbos projekte. Iš šios lentelės aišku, kad kenksmingų medžiagų emisijos lygis, buvęs prieš įvykdant pirmąjį projektą, įvykdžius antrąjį projektą buvo sumažintas maždaug 25 %.

102 Nei priimdama sprendimą pradėti procedūrą, nei ginčijamą sprendimą, Komisija nepateikė argumentų, kuriais remdamasi ji atmetė Italijos valdžios institucijų įrodymus, pateiktus išsamiai ir kiekybiškai įvertinus įvairių indėlių aplinkos apsaugai, kurių lemtų numatytos investicijos į kokso gamyklą.

103 Todėl ginčijamas sprendimas nėra pakankamai motyvuotas, nes neišnagrinėjus minėtų duomenų jame tvirtinama, jog Italijos valdžios institucijos nepateikė jokio įrodymo, kad investicijos aplinkos apsaugai į kokso gamyklą atitiko savanorišką sprendimą pagerinti aplinkos apsaugą.

— Dėl pigesnio sprendimo buvimo

104 Dėl klausimo, ar buvo pigesnis sprendimas arba ar senoji aplinkos apsaugos įranga galėjo būti suderinama su „nauja gamybos įranga“, pakanka pažymėti, kad kokso gamyklai, kitaip nei aukštakrosnei ir plieno gamyklai, nebuvo numatytos rentabilios investicijos, apie kurias Italijos valdžios institucijos pranešė Komisijai 1997 m. gruodžio 10 d. laišku.

- 105 Kadangi nebuvo rentabilių investicijų ir atsižvelgiant į likusią senosios kokso gamyklos aplinkos apsaugos įrangos naudojimo laiką, kurį patvirtina Komisijos prašymu pateikta eksperto išvada, bei į Italijos valdžios institucijų pateiktą informaciją, skirtą palyginti aplinkos taršos lygius prieš atliekant investicijas, apie kurias pranešta, ir jas atlikus, šios valdžios institucijos turėjo visišką teisę tvirtinti, kad kokso gamyklos aplinkos apsaugos įranga dar galėjo veikti ir buvo pigesnių sprendimų, siekiant laikytis galiojančių aplinkos apsaugos standartų. Šiomis aplinkybėmis Komisija turi įrodyti, kad seni aplinkos apsaugos įrenginiai negalėjo toliau veikti.
- 106 Vadinasi, ginčijamas sprendimas nėra pakankamai motyvuotas, nes jame tvirtinama, kad „nėra jokių įrodymų, jog senoji aplinkos apsaugos įranga tikrai galėjo būti suderinama su nauja gamybos įranga“ (ginčijamo sprendimo 26 konstatuojamoji dalis) arba kad „sunku pripažinti, jog, pakeitus pagrindinį gamybos įrenginį dėl jos techninio moralinio susidėvėjimo, su juo susijusi aplinkos apsaugos įranga gali toliau įprastai veikti“ (27 konstatuojamoji dalis).

— Dėl klausimo, ar investicijos į kokso gamyklą leidžia žymiai pagerinti aplinkos apsaugą

- 107 Ginčijamame sprendime (35 konstatuojamoji dalis) pažymima, kad aplinkos apsaugos pagerinimai, kuriuos lemia antrasis investicijų projektas, apie kurį pranešta 1999 m. lapkričio mėn., turi būti palyginti su tais, kuriuos lėmė pirmasis investicijų projektas, apie kurį pranešta 1999 m. kovo mėn., o ne su taršos lygiu iki pirmojo projekto įgyvendinimo. Šiuo aspektu ginčijamame sprendime tvirtinama, kad „Italijos valdžios institucijos nepranešė, jog antra investicijų dalis yra pirmojo pranešimo priedas“ ir kad pačios Italijos valdžios institucijos „pirminiais taršos lygiais pripažįsta tuos, kurie buvo pasiekti atlikus investicijas, apie kurias pranešta

(1999 m.) kovo mėnesį“. Šiuo pagrindu sprendime daroma išvada, kad įgyvendinus antrąją pagalbos projektą pasiekti pagerinimai nėra dideli, todėl darytina išvada, kad investicijos, apie kurias pranešta antrajame pagalbos projekte, netinkamos kaip pagalba aplinkos apsaugai.

108 Šie argumentai yra faktiškai klaidingi. Netikslu teigti, kad Italijos valdžios institucijos nepranešė, jog antra investicijų dalis yra pirmosios dalies priedas, nes pirmą kartą apie pirmąjį pagalbos projektą pranešta 1999 m. kovo 16 d. ir dar kartą jis buvo pristatytas 1999 m. lapkričio 29 d. kartu su antruoju pagalbos projektu. Abu projektai yra neatskiriama susiję. Iš tiesų pirmojo pagalbos projekto, kaip ir antrojo, tikslas – panaikinti anglies dulkių ir dujų emisiją. Siekiant panaikinti dulkes, abiem projektams numatyta įrengti naują aplinkos apsaugos įrangą krosnyje ir piltuve (A4 veiksmas pirmajame pagalbos projekte ir A1 veiksmas antrajame pagalbos projekte). Taip pat siekiant panaikinti dujų emisiją abiejuose projektuose numatyta įrengti naują aplinkos apsaugos įrangą kokso kambarių durims (A6 ir A8 veiksmai pirmajame pagalbos projekte ir A3 ir A6 veiksmai antrajame pagalbos projekte).

109 Be to, 2000 m. sausio 17 d. atsakydamos į Komisijos pateiktus klausimus dėl antrajame pagalbos projekte numatytų priemonių kokso gamykloje Italijos valdžios institucijos 2000 m. vasario 15 d. laiške tiksliai nurodo, kad „su kokso gamykla susiję darbai, kuriuos įvykdyti numatyta nagrinėjamame projekte, yra darbų, apie kuriuos pranešta anksčiau (Nr. 145/99), tąsa“ ir net jei dėl šių darbų būtų nuspręsta vėliau ir savarankiškai, jų „tikslas – optimizuoti ankstesnėmis priemonėmis gautus rezultatus, dar labiau sumažinant emisijos, kurios negalima pašalinti, taršos lygį“. Taip pat savo pastabose dėl sprendimo pradėti procedūrą Italijos valdžios institucijos nurodo, jog „nepaisant to, kad apie investicijas aplinkos apsaugai į kokso gamyklą pranešta dviem etapais, jos buvo atliktos pagal vieną programą, todėl pasiektas emisijos lygis,

su kuriuo reikia lyginti pirminę situaciją, yra tas, kuris pasiektas atlikus paskutiniąją investiciją“.

- 110 Taip pat ginčijamas sprendimas negali patvirtinti, kad Italijos valdžios institucijos pirminiais taršos lygiais pripažino tuos, kurie pasiekti atlikus investiciją, apie kurią pranešta 1999 m. kovo mėn., neatsižvelgiant į aplinkybę, jog taip darydamos Italijos valdžios institucijos tik pateikė Komisijai tą informaciją, kurios ji prašė. Iš tiesų Italijos valdžios institucijos, atsakydamos į 2000 m. sausio 17 d. laiške Komisijos suformuluotą prašymą, 2000 m. vasario 15 d. laišku atsiuntė lentelę, kurioje nurodytas lygis, turintis atitikti kenksmingų medžiagų emisijos privalomus standartus, lygis, įgyvendinus pirmąjį projektą, ir lygis, įgyvendinus antrąjį projektą.
- 111 Vadinasi, ginčijamas sprendimas yra negaliojantis dėl nepakankamos motyvacijos tiek, kiek jame tiesiog daroma išvada, kad investicijų, susijusių su antruoju pagalbos projektu pasiektu aplinkos pagerinimu, rezultatus reikia lyginti su rezultatais, pasiektais įvykdžius pirmąjį projektą ir su padėtimi, buvusia iki pirmojo projekto įgyvendinimo, nenurodant priežasčių, dėl kurių Komisija prieštarauja per administracinę procedūrą Italijos valdžios institucijų pateiktiems argumentams.

— Išvada dėl kokso gamyklos

- 112 Iš to, kas išdėstyta pirmiau, reikia daryti išvadą, kad ginčijamas sprendimas tiek, kiek jis susijęs su investicijomis į kokso gamyklą, apie kurias pranešė Italijos valdžios institucijos, yra neteisėtas dėl toliau pateikiamų priežasčių.
- 113 Pirma, tvirtinimas, kad investicijos aplinkos apsaugai atliktos kaip būtina investicijų gamybai sąlyga arba pasekmė, kiek jis susijęs su kokso gamykla, yra klaidingas, nes

Italijos valdžios institucijos nenurodė rentabilių investicijų šio įrenginio atžvilgiu, bei nepakankamai motyvuotas pagal AP 15 straipsnį, nes ginčijamame sprendime nenurodyta, kaip, atsižvelgiant į šiuo klausimu Italijos valdžios institucijų pateiktus paaiškinimus, investicijas į kokso gamyklą būtų galima atlikti kaip būtiną gamybos įrenginių aukštakrosnėje ir plieno gamykloje atnaujinimo sąlygą arba pasekmę arba kaip bendrai gamybai būtinos investicijos sąlygą arba pasekmę.

114 Antra, tvirtinimas, kad Italijos valdžios institucijos nepateikė jokių įrodymų, jog investicijos aplinkos apsaugai į kokso gamyklą atitiko įmonės savanorišką sprendimą pagerinti aplinkos apsaugą, yra nepakankamai motyvuotas pagal AP 15 straipsnį, nes ginčijamame sprendime neišnagrinėta per administracinę procedūrą šiuo klausimu Italijos valdžios institucijų pateikta informacija.

115 Trečia, tvirtinimai, kad „ nėra jokių įrodymų, jog senoji aplinkos apsaugos įranga tikrai galėjo būti suderinama su nauja gamybos įranga“ ir kad „ sunku pripažinti, jog pakeitus pagrindinį gamybos įrenginį dėl jos techninio moralinio susidėvėjimo su juo susijusi aplinkos apsaugos įranga gali toliau įprastai veikti“, yra nepakankamai motyvuoti pagal AP 15 straipsnį, nes ginčijamame sprendime nenurodytos priežastys, dėl kurių nereikėjo atsižvelgti į šiuo klausimu per administracinę procedūrą Italijos valdžios institucijų pateiktą informaciją.

116 Galiausiai, ketvirta, tvirtinimas, kad investicijų rezultatą antruoju pagalbos projektu, susijusiu su kokso gamykla, pasiektu aplinkos pagerinimo atžvilgiu reikia lyginti su rezultatu, pasiektu įvykdžius pirmąjį projektą ir su padėtimi, buvusia prieš įvykdant pirmąjį projektą, yra klaidingas, nes Komisija nenurodo priežasčių, dėl kurių ji mano,

kad turi atmesti per administracinę procedūrą Italijos valdžios institucijų šiuo klausimu pateiktą informaciją.

ii) Dėl investicijų į aukštakrosnę ir plieno gamyklą

- 117 Dėl investicijų į aukštakrosnę ir plieno gamyklą, apie kurias Italijos valdžios institucijos pranešė, negalima patvirtinti ieškovės teiginio, kad Komisija klaidingai tvirtino, jog Italijos valdžios institucijos nepateikė įrodymų, kad investicijas lėmė įmonės savanoriškas sprendimas pagerinti aplinkos apsaugą.
- 118 Iš tiesų, kitaip nei investicijų į kokso gamyklą, kurioje nebuvo naujų gamybos įrenginių, atveju, būtinai reikėjo įrodyti, kad investicijas į aplinkos apsaugos įrangą aukštakrosnėje ir plieno gamykloje lėmė ne ekonominės priežastys, nes šioje įrangoje buvo pakeisti gamybos įrenginiai.
- 119 Tiesa, kad Italijos valdžios institucijos, kaip ir kokso gamyklos atveju, pateikė Komisijai informaciją, įrodančią, kad nauja aplinkos apsaugos įrangą aukštakrosnėje ir plieno gamykloje pagerino aplinkos apsaugą. Todėl 1999 m. kovo 16 d. ir 1999 m. lapkričio 29 d. Italijos valdžios institucijų pranešimas apie pirmąjį pagalbos projektą apėmė ir šiuose dviejuose įrenginiuose numatytų investicijų aprašymą bei naudą, kurią tikimasi gauti atlikus šias investicijas. Be to, atsakydamos į 1999 m. balandžio 19 d. Komisijos prašymą dėl esamais įrenginiais pasiekiamų aplinkos taršos lygių ir lygių, kuriuos lemtų numatytos priemonės, palyginus su galiojančiais privalomais standartais, 1999 m. lapkričio 29 d. laiške Italijos valdžios institucijos pateikia dvi lenteles, kuriose pateikta prašoma informacija atitinkamai apie

aukštakrosnę ir plieno gamyklą. Iš šių lentelių matyti, kad šiuose dviejuose įrenginiuose esanti įranga taip pat atitiko naujus privalomus kenksmingų medžiagų emisijos lygio standartus ir kad įgyvendinus priemones buvo pasiektas dar mažesnis taršos lygis. Be to, Italijos valdžios institucijų pateiktoje eksperto išvadoje taip pat nagrinėjamos investicijos, susijusios su aukštakrosne ir plieno gamykla, siekiant nustatyti padėtį prieš priemonių įgyvendinimą ir po jų, bei detalai aprašomas pagerinimas, kuris būtų pasiektas atlikus planuotas investicijas į įrangą abiejuose įrenginiuose.

120 Vis dėlto nors tiesa, kad ši informacija įrodo ieškovės norą laikytis griežtesnių aplinkos apsaugos standartų ir taip žymiai prisidėti prie aplinkos apsaugos, Italijos valdžios institucijos neįrodė, jog su aukštakrosne ir plieno gamykla susijusios investicijos, apie kurias pranešta, buvo savanoriško įmonės sprendimo pagerinti aplinkos apsaugą rezultatas ir jų nelėmė ekonominės priežastys.

121 Sprendime pradėti procedūrą Komisija aiškiai išdėstė savo abejones, ar investicijų į šiuos įrenginius, apie kurias pranešta, priežastys yra aplinkos apsauga, ar jos yra ekonominės, bei nurodė, kad Italijos valdžios institucijos šiuo klausimu nepateikė įrodymų.

122 Taigi šiame sprendime pirmiausia nurodyta, jog labai svarbu žinoti priežastis, dėl kurių investuotojas nori atlikti šias investicijas, nes taisyklių priedas draudžia dėl ekonominių priežasčių jas atlikti kaip pagalbą juodajai metalurgijai. Toliau sprendime nurodoma, kad iš pirminio pateiktos informacijos įvertinimo darytina išvada, kad investicijos atliktos pirmiausia dėl ekonominių priežasčių.

- 123 Sprendime pradėti procedūrą taip pat pabrėžiama, kad Italijos valdžios institucijos nepateikė jokių įrodymų, jog investicijos atliktos dėl aplinkos apsaugos, o ne dėl ekonominių priežasčių. Be to, šiame sprendime nurodoma, kad Italijos valdžios institucijos nepateikė įrodymų, jog investuotojas, pakeisdamas įrangą arba įrenginius, aiškiai nusprendė pasirinkti aukštesnius standartus, kuriems užtikrinti būtinos papildomos investicijos, o tai reiškia, kad buvo pigesnis sprendimas, kuris atitiko teisės aktais nustatytus standartus.
- 124 Italijos valdžios institucijos į sprendime pradėti procedūrą išdėstytus klausimus atsakė 2000 m. liepos 18 d. laišku, kuriame jos tik dar kartą patvirtino, kad investicijomis, apie kurias pranešta, į aukštakrosnės ir plieno gamyklos įrenginius siekiama aplinkos apsaugos, o ne ekonominio tikslo, ir nepateikė nei jokių papildomų paaiškinimų, nei šį tvirtinimą pagrindžiančių įrodymų.
- 125 Todėl Italijos valdžios institucijos nurodė, „jog iš to, kas buvo pirmiau minėta, aišku, kad investicijų aplinkos apsaugai planas, apie kurį pranešta, buvo įgyvendintas siekiant didelio aplinkos apsaugos pagerinimo, neatsižvelgiant į rentabilias investicijas <...>“ ir „jog iš to, kas buvo pirmiau minėta, aišku, kad įmonė *Lucchini* nusprendė pasirinkti žymiai aukštesnio lygio aplinkos apsaugą, atskirai nuo rentabilių investicijų, kurioms nereikia jokių investicijų aplinkos apsaugos sistemų forma, siekiant atitikti taikomus emisijos standartus, ir todėl visas investicijas, apie kurias pranešta, reikėjo laikyti papildomomis“.
- 126 Kartu su šiais atsakymais nepateikta jokių papildomų duomenų, kurie būtų įrodę, kad buvo pigesnis sprendimas ir todėl įmonė aiškiai pasirinko taikyti griežtesnius

standartus, kuriems užtikrinti reikėjo papildomų investicijų. Šiomis aplinkybėmis toks užtikrinimas negali pašalinti sprendime pradėti procedūrą Komisijos pareikštų abejonių, ar investicijos, apie kurias pranešta, į du nagrinėjamus įrenginius atliekamos dėl aplinkos apsaugos, o ne ekonominių priežasčių.

- 127 Be to, dėl klausimo, ar esama aplinkos apsaugos įranga suderinama su naujais gamybos įrenginiais, ginčijamame sprendime pažymima, kad Italijos valdžios institucijos nepateikė jokių įrodymų, kurie patvirtintų jos teiginį, jog senoji aplinkos apsaugos įranga galėjo būti veiksmingai suderinama su naujais gamybos įrenginiais, nes ši įranga nebuvo morališkai susidėvėjusi ir galėjo būti toliau naudojama su naujais gamybos įrenginiais, laikantis aplinkos apsaugos normų (25 ir 26 konstatuojamosios dalys).
- 128 Laikantis to paties požiūrio ginčijamame sprendime pažymima, pirma, kad šie Italijos valdžios institucijų teiginiai yra dar mažiau tikėtini, nes būtų sunku pripažinti, jog aplinkos apsaugos įranga galėtų toliau veikti kartu su nauja gamybos įranga, atsižvelgiant į įrenginių, kurių pagaminimo data nurodoma 1971 m. ir 1978 m., senumą, antra, kad eksperto išvada patvirtina, jog aplinkos apsaugos įrangos naudojimo laikas prilygsta gamyklos, kurios sudėtinė dalimis ji yra, veiklos laikui, ir, trečia, jog atsižvelgiant į būtinybę pakeisti gamybos įrenginius dėl jų moralinio susidėvėjimo, būtų sunku pripažinti, kad aplinkos apsaugos įranga, kuri yra su jais susijusi, galėtų toliau įprastai veikti (27 konstatuojamoji dalis).
- 129 Jei senoji aukštakrosnės ir plieno gamyklos aplinkos apsaugos įranga buvo suderinama su naujais gamybos įrenginiais ir galėjo atitikti galiojančius privalomus

standartus, investicijas, apie kurias pranešta, būtų lėmęs įmonės savanoriškas sprendimas pagerinti aplinkos apsaugą, nes tam būtina būtų reikėję papildomų investicijų, kurios leistų taikyti griežtesnius nei galiojantys privalomi standartai, kuriuos senoji įranga jau atitiko, tačiau aišku, kad Italijos valdžios institucijos nepateikė jokio tariamo senosios aukštakrosnės ir plieno gamyklos aplinkos apsaugos įrangos suderinamumo su šiais naujais gamybos įrenginiais įrodymo. Tokiomis aplinkybėmis Komisija neprivalėjo šiuo klausimu pateikti papildomų motyvų.

- ¹³⁰ Galiausiai, dėl ieškovės pareikšto kaltinimo, susijusio su tuo, kad Komisijos vertinimas dėl investicijų, apie kurias pranešta, į aukštakrosnę ir plieno gamyklą netinkamumo, nėra tinkamai motyvuotas pagal Bendrijos teismų praktiką, susijusią su EB 253 straipsniu, taip pat taikytiną AP 15 straipsniui, pagal pastarąją nuostatą reikalaujamas motyvavimas turi atitikti nagrinėjamo akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti priežastis, paskatinusias aktą priėmusią Bendrijos instituciją jį priimti, kad suinteresuotieji asmenys žinotų priimtos priemonės priežastis, o Bendrijos teismas galėtų vykdyti teisminę kontrolę. Motyvuojant nebūtina nurodyti visų faktinių ir teisinių aplinkybių, nes nustatant, ar akto motyvai atitinka AP 15 straipsnio reikalavimus, reikia atsižvelgti ne tik į jo tekstą, bet ir kontekstą bei nagrinėjamą klausimą reglamentuojančių teisės aktų visumą (pagal analogiją žr. 1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktą ir 2003 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-197/99 P, Rink. p. I-8461, 72 punktą).

- ¹³¹ Iš minėto sprendimo pradėti procedūrą aišku, kad Komisija išsamiai išdėstė abejones dėl investicijų į aukštakrosnę ir plieno gamyklą. Kadangi Italijos valdžios institucijos nepateikė paaiškinimų, ginčijamame sprendime visiškai teisingai padaryta išvada, kad Italijos valdžios institucijos neįrodė, jog investicijos į aukštakrosnę ir plieno gamyklą buvo atliktos dėl aplinkos apsaugos priežasčių. Turint mintyje, kad

įrodinėjimo našta teko Italijai, ginčijamame sprendime pakako tik konstatuoti, jog trūksta paaiškinimų.

132 Todėl kaltinimas, kad ginčijamas sprendimas nėra tinkamai motyvuotas tiek, kiek Komisija juo pripažįsta su aukštakrosne ir plieno gamykla susijusias investicijas, apie kurias pranešta, netinkamomis, yra nepagrįstas.

133 Taigi ginčijamas sprendimas nėra negaliojantis tiek, kiek jame nurodoma, kad Italijos valdžios institucijos niekaip neįrodė savo tvirtinimo, jog investicijos į aukštakrosnės ir plieno gamyklos aplinkos apsaugos įrangą buvo savanoriško ieškovės sprendimo pagerinti aplinkos apsaugą pasekmė, ir iš to daroma išvada, kad dėl to pagalba, apie kurią pranešta, yra neleistina.

d) Išvada dėl antrojo ieškinio pagrindo

134 Iš to, kas išdėstyta pirmiau, reikia daryti išvadą, kad kalbant apie investicijas aplinkos apsaugai į aukštakrosnę ir plieno gamyklą ir nepaisant to, kad ginčijamas sprendimas klaidingai nurodo, jog šios investicijos yra būtinos, nes gamykla yra tankiai apgyvendintoje zonoje, argumentas, kad Italijos valdžios institucijos nepateikė įrodymų, jog įmonė, pagalbos gavėja, savanoriškai nusprendė pagerinti aplinką,

pagrindžia ginčijamo sprendimo, kad su šiais dviem įrenginiais susijusios investicijos, apie kurias pranešta, nebuvo tinkamos kaip pagalba aplinkos apsaugai, priėmimą.

- 135 Tačiau dėl investicijų aplinkos apsaugai į kokso gamyklą ginčijamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas ir iš dalies klaidingas.
- 136 Iš to, kas išdėstyta pirmiau, išplaukia, kad antrasis ieškinio pagrindas pagrįstas tiek, kiek jis susijęs su kokso gamykla, ir jį reikia atmesti tiek, kiek jis susijęs su aukštakrosne ir plieno gamykla.

C — Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, kuriuo nurodomas klaidingas Komisijos vertinimas, susijęs su taikytiniais teisės aktais nustatytų pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka sąlygų nesilaikymu, nediskriminavimo principo pažeidimas, įrodinėjimo naštos perkėlimas, sprendimo nemotyvavimas ir ginčijamame sprendime pateikiamų argumentų prieštaravimas

- 137 Trečiu ieškinio pagrindu ieškovė ginčija ginčijamo sprendimo 30–32 konstatuojamosiose dalyse pateiktų ir 39 konstatuojamosios dalies trečiame sakinyje pakartotinai išdėstytų išvadų pagrįstumą ir motyvus, tvirtindama, kad juose padaryta faktų vertinimo klaida, klaidingai paskirstyta įrodinėjimo našta, pažeistas nediskriminavimo principas, trūksta sprendimo motyvų ir pateikiami prieštaringi argumentai.

138 Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad ginčijamo sprendimo 39 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog pagalba, apie kurią pranešė Italijos valdžios institucijos, neatitinka įvairių atitinkamuose teisės aktuose numatytų reikalavimų, nes, pirma, „išlaidos, apie kurias pranešta, yra ne tik papildomos išlaidos, būtinos papildomai pagerinti aplinkos apsaugą“ ir „buvo atskaitytas ne visas pelnas sąnaudų požiūriu“. Panašiai 32 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodo, kad „išlaidos investicijoms, apie kurias pranešė Italijos valdžios institucijos, yra ne vien išlaidos, susijusios tik su aplinkos apsauga“ ir kad „išlaidos įrangai, kurią galima naudoti gamybai, nebuvo proporcingai atskaitytos“. Šios išvados pagrįstos ginčijamo sprendimo 30 ir 31 konstatuojamosiomis dalimis, kuriose Komisija atsako į Italijos valdžios institucijų pastabose dėl sprendimo pradėti procedūrą pateiktus argumentus.

139 Todėl, kadangi Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškovės argumentus, kuriais buvo siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su pagalba aukštakrosnės ir plieno gamyklos atžvilgiu, ieškovės kaltinimai, susiję su šiais dviem įrenginiais, pateikti kaip trečiasis ieškinio pagrindas, neturi reikšmės. Iš tiesų pakanka Komisijos išvados, kad investicijos į plieno gamyklą ir aukštakrosnę yra netinkamos kaip pagalba aplinkos apsaugai, išdėstytos ginčijamo sprendimo 25–29 konstatuojamosiose dalyse, pagrindimo nuspręsti, kad ieškinys, kiek jis susijęs su šiais dviem įrenginiais, yra nepagrįstas, ir nereikia nagrinėti trečio pagrindo argumentų pagrįstumo.

140 Tačiau dėl pagalbos, susijusios su kokso gamykla, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad antras pagrindas yra pagrįstas, nes ginčijamas sprendimas buvo vienais klausimais klaidingas, o kitais nemotyvuotas. Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas daro išvadą, jog Komisija negali pagrįstai manyti, remdamasi ginčijamame sprendime pateiktomis ir su antruoju ieškinio pagrindu išnagrinėtomis priežastimis, kad su kokso gamykla susijusios investicijos aplinkos apsaugai, apie

kurias pranešė Italijos valdžios institucijos, nebuvo tinkamos kaip pagalba aplinkos apsaugai.

- 141 Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas negali nagrinėti trečio ieškinio pagrindo turinio ir klausimo, ar Italijos valdžios institucijos teisingai atskyrė išlaidas rentabilioms investicijoms nuo išlaidų, susijusių su investicijomis aplinkos apsaugai. Jas atskirti galima tik po to, kai Komisija, atsižvelgdama į Pirmosios instancijos teismo išvadas priimant šį sprendimą, išnagrinės pagalbos, susijusios su kokso gamykla, leistinumą ir nuspręs, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 107 punkte ir toliau, ar ši pagalba leidžia žymiai pagerinti aplinkos apsaugą.
- 142 Todėl Pirmosios instancijos teismas mano, jog tam, kad šalys galėtų įgyvendinti sprendimą dėl panaikinimo, priimtą nagrinėjant antrą ieškinio pagrindą, ir iš naujo pradėti procedūrą tame etape, kuriame ji buvo ydinga, t. y. su kokso gamykla susijusių investicijų aplinkos apsaugai nagrinėjimo etape, nereikia nagrinėti šalių pateiktų argumentų dėl trečiojo ieškinio pagrindo tiek, kiek jis susijęs su išlaidų gamybai ir išlaidų aplinkos apsaugai atskyrimu, kuris reiškia, kad nagrinėjama pagalba tikrai turėjo aplinkos apsaugos tikslą taisyklių priede ir gairėse apibrėžta prasme. Taigi Komisija galės patikslinti klausimus, susijusius su pagalbos kokso gamyklos atžvilgiu leistinumu ir, jei reikia, paprašyti, kad Italijos valdžios institucijos atskaitytų išlaidas, susijusias su poveikiu gamybai.
- 143 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad trečiojo ieškinio pagrindo argumentai neturi reikšmės tiek, kiek jie susiję su aukštakrosne ir plieno gamykla, nes pakanka Komisijos išvados, kad pagalba, susijusi su šiais dviem įrenginiais, yra neleistina, išdėstytos ginčijamo sprendimo 25–29 konstatuojamosiose dalyse, pagrindimo

nuspręsti, kad ginčijamas sprendimas šiuo klausimu yra teisėtas ir nereikia nagrinėti trečio pagrindo kokso gamyklos atžvilgiu, atsižvelgiant į nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą dėl procedūros, kurioje su šiuo įrenginiu susijusi pagalba buvo nagrinėjama, Pirmosios instancijos teismo priimto sprendimo dėl panaikinimo poveikį.

D — *Dėl ginčijamo sprendimo motyvavimo pagalbos, paskelbtos nesuderinama su bendrąja rinka, sumos atžvilgiu*

- 144 Reikia pažymėti, kad nepakankamas motyvavimas ar nemotyvavimas yra esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas EB 230 straipsnio prasme ir viešuoju interesu pagrįstas pagrindas, kuriuo Bendrijos teismas gali remtis *ex officio* (pagal analogiją žr. 1997 m. vasario 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Daffix*, C-166/95 P, Rink. p. I-983, 24 punktą ir minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 67 punktą; 2001 m. kovo 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Métropole télévision prieš Komisiją*, T-206/99, Rink. p. II-1057, 43 punktą; 2005 m. birželio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CIS prieš Komisiją*, T-102/03, Rink. p. II-2357, 46 punktą).
- 145 Taip pat reikėtų priminti, kad pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką individualiame sprendime, kuriuo yra pabloginama asmens padėtis, jį priėmusi institucija turi aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstyti tokio sprendimo priėmimo motyvus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų juos žinoti, o kompetentingas teismas atlikti jo kontrolę (pagal analogiją žr. minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, 63 punktą; minėto sprendimo *Métropole télévision prieš Komisiją* 44 punktą ir minėto sprendimo *CIS prieš Komisiją* 47 punktą).
- 146 Ginčijamo sprendimo 39 konstatuojamojoje dalyje nurodoma, kad „*Lucchini* skirta pagalba, apie kurią pranešta, <...> kokso gamyklai, plieno gamyklai ir aukštakrosnei,

iš viso 13,5 milijardų ITL, nėra pagalba aplinkos apsaugai, nes Italijos valdžios institucijos neįrodė, kad investicijos atliktos ne dėl ekonominių priežasčių“. Ši išvada išplaukia iš ginčijamo sprendimo 29 konstatuojamosios dalies, kurioje Komisija nurodo, kad „kalbant apie pagrindines atliktų investicijų <...> kokso gamykloje, plieno gamykloje ir aukštakrosnėje priežastis, (ji) mano, kad Italijos valdžios institucijos neįrodė, kaip to reikalauja (taisyklių) priedas, jog įmonė aiškiai nusprendė atlikti investicijas dėl aplinkos apsaugos priežasčių.“

¹⁴⁷ Vis dėlto iš sprendimo pradėti procedūrą (punktas „Pagalbos aprašymas“) ir iš ginčijamo sprendimo 6 konstatuojamosios dalies aišku, kad ieškovės atliktos investicijos, apie kurias pranešta kaip apie pagalbą aplinkos apsaugai, iš viso 190,9 milijardo ITL, kurių atžvilgiu paprašyta 13,5 milijardo ITL pagalbos (t. y. pagalba apima 7%), skirtos keturiems įrenginiams: kokso gamyklai, plieno gamyklai, aukštakrosnei ir vandentiekio bei kanalizacijos sistemai.

¹⁴⁸ Kadangi ginčijamo sprendimo 29 ir 39 konstatuojamosios dalys nenurodo vandentiekio ir kanalizacijos sistemos įrenginio ir iš ginčijamo sprendimo visiškai neaišku, kad šiam įrenginiui skirta valstybės pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka, reikia daryti išvadą, kad nepateikti ginčijamo sprendimo motyvai pagal AP 15 straipsnį pagalbos, ginčijamo sprendimo 1 straipsniu paskelbtos nesuderinama su bendrąja rinka, sumos atžvilgiu.

¹⁴⁹ Iš sprendimo pradėti procedūrą (punktas „Pagalbos aprašymas“) išplaukia, kad vandentiekio ir kanalizacijos sistemai skirta investicijų suma buvo 19,7 milijardo ITL ir dėl to šioms įrenginiams prašyta suma sudarė 1,38 milijardo ITL.

150 Todėl ginčijamo sprendimo 1 straipsnį reikia panaikinti tiek, kiek juo į ieškovei skirtos valstybės pagalbos, pripažintos nesuderinama su bendrąja rinka, sumą įtraukta 1,38 milijardo ITL suma, atitinkanti investicijas, apie kurias pranešta kaip skirtas vandentiekio ir kanalizacijos sistemai.

E — *Bendra išvada*

151 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad ieškinį, kiek jis susijęs su investicijomis aplinkos apsaugai į aukštakrosnę ir plieno gamyklą, reikia atmesti.

152 Dėl pagalbos kokso gamyklai, Pirmosios instancijos teismas pritarė antram ieškinio pagrindui, ir todėl ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs su investicijomis aplinkos apsaugai į kokso gamyklą, reikia panaikinti.

153 Taip pat reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs su investicijomis aplinkos apsaugai į vandentiekio ir kanalizacijos sistemą, nes iš sprendimo visiškai neaišku, kodėl valstybės pagalba, skirta šiems įrenginiams, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

154 Todėl ginčijamo sprendimo 1 straipsnį reikia panaikinti tiek, kiek juo pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka ieškovei skirta valstybės pagalba, kurią sudaro

2,7 milijardo ITL suma, atitinkanti investicijas aplinkos apsaugai, apie kurias pranešta kaip apie susijusias su kokso gamykla, ir 1,38 milijardo ITL suma, atitinkanti investicijas aplinkos apsaugai, apie kurias pranešta kaip apie susijusias su vandentiekio ir kanalizacijos sistema.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ¹⁵⁵ Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Pirmosios instancijos teismas gali paskirstyti išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.
- ¹⁵⁶ Šiuo atveju ieškiny s buvo iš dalies patenkintas. Pirmosios instancijos teismas mano, kad įvertinus bylos aplinkybes teisinga būtų nurodyti kiekvienai šaliai padengti pusę bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2000 m. gruodžio 21 d. Komisijos sprendimo 2001/466/EAPB dėl valstybės pagalbos, kurią Italija numatė skirti juodosios metalurgijos**

įmonėms *Lucchini SpA* ir *Siderpotenza SpA*, 1 straipsnį tiek, kiek juo į *Lucchini SpA* skirtos valstybės pagalbos, pripažintos nesuderinama su bendrąja rinka, sumą įtraukta 2,7 milijardo ITL (1,396 milijono eurų) suma ir 1,38 milijardo ITL (713 550 eurų) suma, atitinkanti investicijas aplinkos apsaugai, apie kurias pranešė Italijos valdžios institucijos, atitinkamai į kokso gamyklą ir į vandentiekio ir kanalizacijos sistemą.

2. Atmesti kitą ieškinio dalį.

3. Kiekviena šalis padengia pusę bylinėjimosi išlaidų.

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Paskelbta 2006 m. rugsėjo 19 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkė

E. Coulon

P. Lindh

Turinys

Teisinis pagrindas	II - 2881
A — Pagalbos juodajai metalurgijai taisyklės	II - 2882
B — Pagalbos aplinkai gairės	II - 2884
C — Taisyklių priedas	II - 2886
Ieškinio faktinės aplinkybės	II - 2888
A — Deklaracijos, susijusios su rentabiliomis investicijomis	II - 2889
B — Pranešimai, susiję su investicijų aplinkai projektais	II - 2889
C — Sprendimas pradėti taisyklių 6 straipsnio 5 dalyje numatytą tyrimo procedūrą ir Italijos valdžios institucijų pastabas	II - 2891
D — Ginčijamas sprendimas	II - 2892
Procedūra ir šalių reikalavimai	II - 2893
Dėl teisės	II - 2896
A — Dėl pirmojo pagrindo, susijusio sklaida dėl šiuo atveju taikytinų taisyklių ir gero administravimo principo pažeidimu	II - 2896
1. Šalių argumentai	II - 2896
2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2899
B — Dėl antrojo pagrindo, kuriuo nurodomas Komisijos klaidingas pagalbos, apie kurią pranešta, neleistinumo įvertinimas, nediskriminavimo principo pažeidimas, įrodinėjimo naštos perkėlimas ir sprendimo nemotyvuojimas	II - 2904
1. Šalių argumentai	II - 2904
	II - 2937

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2909
a) Pirminės pastabos	II - 2909
b) Dėl klausimo, ar investicijomis aplinkos apsaugai, apie kurias pranešta, buvo siekiama užtikrinti įmonės veiklos tęstinumą, nes ji buvo įkurta tankiai apgyvendintoje zonoje	II - 2912
c) Dėl klausimo, ar investicijos į kokso gamyklą buvo atliktos kaip gamybai būtinų investicijų sąlyga, ar kaip jų pasekmė, dėl Italijos valdžios institucijų pateiktų įrodymų ir pigesnio sprendimo galimybės	II - 2913
i) Dėl investicijų į kokso gamyklą	II - 2913
— Dėl klausimo, ar investicijos į kokso gamyklą buvo atliktos kaip gamybai būtinų investicijų sąlyga, ar kaip jų pasekmė	II - 2913
— Dėl Italijos valdžios institucijų pateiktų įrodymų	II - 2916
— Dėl pigesnio sprendimo buvimo	II - 2918
— Dėl klausimo, ar investicijos į kokso gamyklą leidžiai žymiai pagerinti aplinkos apsaugą	II - 2919
— Išvada dėl kokso gamyklos	II - 2921
ii) Dėl investicijų į aukštakrosnę ir plieno gamyklą	II - 2923
d) Išvada dėl antrojo ieškinio pagrindo	II - 2928
C — Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, kuriuo nurodomas klaidingas Komisijos vertinimas, susijęs su taikytiniais teisės aktais nustatytų pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka sąlygų nesilaikymu, nediskriminavimo principo pažeidimas, įrodinėjimo naštos perkėlimas, sprendimo nemotyvavimas ir ginčijamame sprendime pateiktamų argumentų prieštaravimas	II - 2929
D — Dėl ginčijamo sprendimo motyvavimo pagalbos, paskelbtos nesuderinama su bendrąja rinka, sumos atžvilgiu	II - 2932
E — Bendra išvada	II - 2934
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 2935